

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 103

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 8 d'octubre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3004/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la participació del Sr. Gallardo com a perit informàtic a l'anomenat cas Bitel. 4386
  - 2) **RGE núm. 3101/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució de combustible que generarà la futura planta de biodiesel per part de CC Balears. 4387
  - 3) **RGE núm. 3102/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de seguretat existents a l'accident laboral del passat 27 de setembre a Llubí. 4388
  - 4) **RGE núm. 3103/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aturada del creixement econòmic per evitar que vinguin més immigrants. 4389
  - 5) **RGE núm. 3104/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera per a consultes d'especialistes de l'ib-salut. 4390
-
-

- 6) **RGE núm. 3105/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitats en relació a l'aparició als contenidors de fems de documents que contenen dades personals de treballadors de l'ib-salut. 4391
- 7) **RGE núm. 3094/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció primària. 4392
- 8) **RGE núm. 3106/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a raons objectives per les quals Palma ha quedat exclosa de les ajudes de carreteres. 4393
- 9) **RGE núm. 3070/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista, relativa a projectes del Ministeri de Foment per a ampliació d'aeroports. 4394
- 10) **RGE núm. 3095/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya de promoció conjunta. 4395
- 11) **RGE núm. 3096/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Fèlix Fernández i Terrés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús de doblers públics. 4396
- 12) **RGE núm. 3097/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni signat entre Educació i Salut. 4397
- 13) **RGE núm. 3015/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a nous centres educatius a Palma. 4397
- 14) **RGE núm. 3089/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a impuls de l'ensenyament de la música a l'illa de Formentera. 4398

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1867/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears. 4399

III. MOCIONS:

- 1) **RGE núm. 3027/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adjudicació de menjadors escolars, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2119/02. 4407
- 2) **RGE núm. 3048/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a busca de cabres al Vedrà a l'illa d'Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1474/02. 4414

IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 1830/02, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista, relativa a suport a la campanya per a l'accés als medicaments essencials. 4419

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària corresponent al dia d'avui. I començam, com és habitual, amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 3004/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la participació del Sr. Gallardo com a perit informàtic a l'anomenat cas Bitel.

La primera d'elles és la 3004, relativa a cost de la participació del Sr. Gallardo com a perit informàtic a l'anomenat cas Bitel que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En aquesta pregunta hem perdut la paciència amb la resposta per escrit, perquè des de fa 7 mesos, des de dia 25 de febrer hem demanat quin ha estat el cost econòmic de la participació del Sr. Gallardo com a perit en aquest cas i no ens han contestat. I això és el que volem conèixer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Atès que la pregunta és quin és el cost que ha tengut per part del Govern i també aquesta va ser la pregunta per escrit, per realitzar el peritatge judicials en les diligències prèvies realitzades en el Jutjat d'instrucció número 9 per uns fets que podien ser constitutius de delictes, pel redreçament indegut d'un correu electrònic. S'ha de dir que el cost en aquest moment és de zero euros.

Però no es preocupin, per estalviar-los que facin la pregunta correctament els donaré ja la resposta perquè no hi ha cap problema i perquè no hagin de fer una altra vegada la pregunta. Els inform que el Govern ha fet provisió de fons en el perit que va ser anomenat judicialment de les següents quantitats: l'any 2000, 28.740 euros. L'any 2001, 40.092 euros. L'any 2002, 14.224 euros. I li vull recordar que és una provisió de fons, ja que esperam recuperar de la persona, o persones que siguin condemnades pels fets denunciats, mitjançant la imposició de costos judicials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. He hagut de sumar molt aviat i traduir també molt aviat a pessetes perquè tots ens puguem fer una idea i em surten entre 14 i 15 milions de pessetes. Començam a conèixer el cost econòmic de la persecució i de la criminalització judicial del Sr. Matas. Sí, Sr. Garcias, Sí Sr. Garcias, no s'aguai.

El més curiós de tot és que això ha estat a càrrec del Govern, no del Consell Insular de Mallorca, presumpte espiat en aquest cas. Perquè va ser el Consell Insular de Mallorca, en tot cas, el presumpte espiat i aquí es paguen amb doblers del Govern de les Illes Balears, amb un intent claríssim de perseguir i criminalitzar el Sr. Matas, intent que per altra banda i com tots vostès coneixen, ha quedat en res. El Tribunal Suprem es va pronunciar molt clarament en relació a aquest fet. El més curiós és que han estat 14 milions de pessetes i em permeti que li digui Sr. Conseller, una autèntica "chapuza" amb fons públics.

Li llegiré textualment part de l'opinió que li mereix al jutge aquests informes que han costat 14 milions de pessetes. "Parece que presenta un informe provisional después de 14 meses de espera en los que se atendieron puntualmente sus múltiples peticiones", és a dir, després de 14 mesos de feina pareix que només presenta un informe provisional. "Realmente no contesta la pregunta", clar una persona que cobra 14 milions de pessetes i quan li fan la pregunta del milió no la contesta, perfecte. "Es evidente la falta de asimilación de la bibliografía que el perito manifiesta conocer".

Jo crec Sr. Garcias que vostès, el Partit Socialista Obrer Espanyol ha de tornar els doblers, ha de tornar els doblers als ciutadans i ha de tornar els doblers entre altres coses perquè pareix que amb tota la publicitat i tota la propaganda que en tenen molts ara. Deu ser que ara han augmentat molts de militants o no? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Primer de tot dir-li, Sr. Flaquer, que el procediment no ha finalitzat i vostès ho saben. La veritat és que la seva postura és molt cínica i molt egoista, vostès donen una cosa per finalitzada en el moment que creuen que el seu líder, el Sr. Matas no hi està implicat i tot l'entorn de Presidència que sí encara segueix el judici, a vostès no els preocupen aquests funcionaris, a vostès no els preocupa cercar la veritat? A vostès no els preocupa gens cercar la veritat, l'única cosa que els preocupa és el tema del Sr. Matas i (...).

Primer tema, no ha finalitzat. Segona, vostè sap que és una provisió de fons i a més si vostès s'escandalitzen tant s'hauria d'escandalitzar d'allò que puja el Govern del PP, el seu Govern, al Sr. Fiscal General de l'Estat, Sr. Cardenal, que li puja 40.000 euros cada any, una puja anual de 40.000 euros. Supòs que ho deu fer també per cercar la veritat, ho deu fer per això, perquè si no és així no s'haurien d'escandalitzar, perquè aquesta puja de 40.000 euros cada any del Sr. Cardenal deu ser per anar a cercar la veritat. Nosaltres l'única cosa que pretenem, Sr. Flaquer, és cercar la veritat, cosa que crec que vostès com a partit ho haurien de fer...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.2) Pregunta RGE núm. 3101/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució de combustible que generarà la futura planta de biodiesel per part de CC Balears.

Passam a la segona pregunta la 3101, relativa a distribució de combustible que generarà la futura planta de biodiesel per part del CC Balears que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, dia 8 de juliol vàrem conèixer a través dels mitjans de comunicació que el Govern esperava que Balears produís 6 milions de litres de biodiesel a l'any, perquè es posaria en marxa una planta generadora de biodiesel, que generaria uns estalvis, bé, vostè coneix molt bé aquest tema, perquè a més ho explicava molt bé. Però també aquesta notícia

contava que vostè volia perquè aquí diu: *“Sampol quiere que CC Baleares comercialice el combustible”*.

La pregunta és si abans de posar-se en marxa la generació d'aquest biodiesel, vostè ja té decidit que ha de ser una empresa determinada la que faci la comercialització, o no seria més adient que es fes un concurs públic, dirigit a veure quina és l'empresa que s'ha de fer càrrec d'aquesta comercialització.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Precisament aquesta setmana es reuneix a Palma el grup que coordina aquest programa, el projecte Cesco que té una subvenció de la Unió Europea amb un partness d'Àustria. Una de les decisions que hauran de prendre serà quant a la tecnologia a contractar i l'altra la forma de gestionar aquesta planta, que naturalment, s'haurà de fer amb criteris de respecte a la legalitat vigent quan es contracti l'empresa que l'haurà de distribuir.

Ara jo manifest la meva voluntat, naturalment significarà el compliment de la legalitat, que els beneficis econòmics de la gestió del biodiesel repercuteixen damunt els pagesos, especialment a través de la Unió de Cooperatives Agràries de Balears, que és la que està previst que participi dins l'empresa proveïdora. És a dir, si legalment això no ofereix cap problema es faria així, perquè els beneficis repercuteixin en millor preu per als pagesos i incentius econòmics per a les cooperatives agràries.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Bé quedarem a l'espera de seguir aquest tema. Nosaltres de totes maneres li hem de dir, amb tot el respecte, que ens sembla que el vicepresident del Govern no hauria de manifestar a un medi de comunicació, abans de celebrar-se el concurs, dient que li sembla millor que faci la comercialització, perquè estam parlant en definitiva d'una societat anònima, aquesta empresa no deixa de ser una societat anònima en competència amb altres societats.

Per tant, jo crec que el més correcte hagués estat que vostè no hagués opinat, o hagués manifestat que vostè volia que fos aquesta empresa l'adjudicatària d'aquest servei. De totes formes vostè ha anunciat que durant aquesta setmana es produiran novetats i es reunirà aquest grup de feina i per tant,

s'hauran de prendre les decisions adients. Ja li anunciï que farem un seguiment especial i atent d'aquesta qüestió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, a vegades sap que és molt difícil arribar a aquest grau de matisar a través dels mitjans de comunicació. Ara primera condició, respecte a la legalitat a l'hora de contractar. Segon aquesta empresa, si no hi ha res de nou, estarà participada en un 30% pels sectors primaris, per tant, és lògic. I tercer, en aquest moment tot i que el projecte encara està amb una fase incipient, avui el millor preu que ja tenen els pagesos, oscil·la entre 11 i 14 pessetes per litre, gràcies a aquesta empresa.

Per tant, jo crec que els resultats fins ara són bons, a mesura que augmenti la capacitat de compra els preus encara seran millors i si a més el projecte de biodiesel arriba a bon port, encara significarà que alguns cèntims d'euro es podrà rebaixar més el preu, per als pagesos que és el més important.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

I.3) Pregunta RGE núm. 3102/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de seguretat existents a l'accident laboral del passat 27 de setembre a Llubí.

Passam a la tercera pregunta la 3102, relativa a mesures de seguretat existents a l'accident laboral del passat 27 de setembre a Llubí que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Dia 27 de setembre passat, un treballador va resultar ferit greu quan va caure de 8 metres a una obra de Llubí. Per a més detalls li diré que aquesta obra és el molí de Llubí, que va comprar el Govern de les Illes Balears i més concretament la Conselleria de Turisme, del Sr. Alomar, per adaptar-lo a oficina d'informació i exposició de productes autòctons del Pla de Mallorca.

Al Grup del Partit Popular li preocupa extraordinàriament que a una obra del Govern hi hagi un accident laboral greu. És per aquest motiu que li deman quines mesures de seguretat hi havia a l'obra, Sr. Grosske?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a nosaltres també ens preocupa molt i li puc avançar, malgrat que els informes són en aquests moments provisionals, a l'obra hi havia greu deficiències en relació a la seguretat i que es varen produir també greus deficiències des del punt de vista de la vigilància de la seguretat a l'obra. Des d'aquest punt de vista la conselleria col·laborarà amb la Inspecció de Treball perquè es depurin les responsabilitats del contractista i del subcontractista i naturalment ens adreçarem a la Conselleria de Funció Pública per depurar les responsabilitats que hi pogués haver dins l'àmbit de l'Administració. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. O vostè ha de dimitir o el Sr. Conseller de Turisme. Jo crec que és extraordinàriament greu, d'una gravetat extraordinària, que un conseller d'aquest Govern faci cas omís de la Llei 31/95 de prevenció de risc laboral i no es preocupin per crear una cultura preventiva.

Que no havíem quedat que a totes les obres que el Govern adjudiqués tendrien un pla de prevenció previ? On és? Com s'ha adjudicat açò? No havíem quedat que al 112 del Sr. Costa avisarien quan es detectessin uns defectes molt greus per al perill dels treballadors? On són les cridades? No havia telefonat el conseller de Turisme? Aquesta obra no tenia ni permís de llicència, ni de Patrimoni i el Consell Insular de Mallorca la va haver d'aturar, ara sí que en tenen. Però tot tan ràpidament, el conseller de Turisme perquè la vol inaugurar abans de les eleccions i abans de fer-lo fora, ell allò que ha fet ha estat oblidar-se de les mesures de seguretat i açò, per al Grup del Partit Popular és extraordinàriament greu que un Govern no miri prim amb les mesures que nosaltres, vostè també les predica i que nosaltres també acceptam però el Govern no en fa ni punyetero cas.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Jo Sr. Camps, el vull felicitar per haver fet aquesta pregunta, vostè ha fet la seva feina com a diputat de l'oposició i l'ha feta ben feta, perquè en definitiva vostè ha accelerat la investigació d'aquest fet i ha garantit que aquesta responsabilitat, que s'ha de depurar, es depuri. Nosaltres pensam que com a Govern hem fet la feina també, perquè enlloc de respondre-li que això s'està investigant i tirant pilotes fora, hem adquirit el compromís d'investigar a fons, no de portar dades a volea com vostè ha fet en aquest moment sobre aquesta qüestió tan seriosa, sinó a investigació feta, depurar les responsabilitats internes i externes.

Per tant, enhorabona avui s'ha donat una passa objectivament endavant. Em deprimeix una mica que intenti, barroerament, treure profit partidista i demanar la dimissió del Sr. Alomar. No li he vist demanar la dimissió del Sr. Cascos pels accidents a les obres d'extensió de l'AVE, que són molts i molt greus. Quan vostè em demani la dimissió del Sr. Cascos, que també seria una beneitura, tendria una mica d'autoritat moral. Jo crec que en aquestes coses hem de ser seriosos i no hem de fer demagogia i hem de fer moltes coses, que per cert vostès no feien en el seu moment, no feien en el seu moment. Vostè ara es presta a què jo li recordi com pujava la sinistralitat sota el seu mandat i com baixa sota el mandat del Govern del progrés, clar, però ni tan sols vull entrar en això en aquest moment. Ja debatrem sobre sinistralitat i polítiques de sinistralitat. Però vostè ha fet una pregunta seriosa i és una pena que hagi volgut extreure conclusions no serioses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball.

I4) Pregunta RGE núm. 3103/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aturada del creixement econòmic per evitar que venguin més immigrants.

Passam a la quarta pregunta la 3103, relativa a aturada del creixement econòmic per evitar que venguin més immigrants que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, aquestes darreres setmanes hem vist una sèrie de missatges negatius sobre la immigració, primer en el discurs de la Presidenta del Consell de Mallorca i després del vicepresident econòmic del seu Govern. No li parlaré del disbarat econòmic que va dir, li parlaré dels immigrants.

M'agradaria saber vostè què pensa, si vostè està d'acord amb aquestes declaracions, que seria efectiu. O si vostè ho acompanyaran amb una campanya mediàtica del conseller de

Turisme i de la consellera verda, per tal d'aconseguir allò que varen fer amb el turisme, d'enviar missatges als mercats emissors i en aquest cas als països d'origen dels immigrants, per tal de dir-los que aquí ja es guanyen més doblers i que són mal rebuts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pastor, sobre el tema de la immigració jo crec que missatges negatius ja n'han donat prou des del Govern de l'Estat que efectivament han fet que s'inoculés a la població la idea que delinqüència i immigració són un mateix terme.

Però respecte a allò que vostè em demana, miri li he de dir que el Sr. Sampol i jo mateixa coincidim, com coincidim amb la resta de partits que vàrem signar el pacte de govern a l'any 99 en diverses qüestions. Una d'elles és la reconversió del model de creixement, incident per tant, en la reconversió dels sectors estratègics i no m'estendre en això, però ho entenen fins i tot els empresaris. Coincidim també, i així ho diu el pacte de govern, que no hi ha creixement econòmic, no pot haver-hi creixement econòmic sense cohesió social i sense el desenvolupament de polítiques socials, polítiques d'ocupació i polítiques de sostenibilitat ambiental i social.

També coincidim en una cosa, que fa falta d'una vegada per totes que es faci un debat sobre la immigració, que sigui un debat real, ajustat a la situació real contrastat amb dades i que no estigui basat en supòsits, prejudicis i intents de fer demagògia. Amb això coincidim tots i ho continuarem fent.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Pastor té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ni creixement econòmic, ni cohesió social, vostès no han aconseguit absolutament res. L'única cosa que han aconseguit ha estat enviar missatges negatius cap a la població en allò que fa referència a la immigració. Vostè era aquella consellera que es tancava dins una església amb els immigrants no regulats, se'n recorda? I ara vostè diu que està d'acord que hi hagi menys creixement econòmic, per tal que venguin menys immigrants. Em sembla una autèntica vergonya dit d'una consellera de Benestar Social.

Però després no em sorprèn tant, dit per una consellera d'Esquerra Unida, una consellera que està a un partit que no està absolutament d'acord en res d'allò que diu el Partit Popular. Com han d'estar vostès d'acord amb la Llei d'estrangeria, la setmana passada li vaig fer una pregunta, se'n recorda? I quan jo ja no tenia torn vostè em va fer referència a la Llei d'estrangeria, avui tenc oportunitat i li diré. Un partit que no és capaç de condemnar els atemptats i votar la Llei de partits polítics, Sra. Consellera, no em sorprèn que no estigui d'acord amb la Llei d'estrangeria del Govern. No doni la culpa al Govern de l'Estat, miri el seu Pla d'immigració i el faci complir i sobretot no deixi que el conseller del seu govern critiquin i donin missatges negatius pel que fa referència a la immigració.

Vostès què estan en el federalisme de cohesió? M'ho expliqui Sra. Consellera, no saben ni on estan.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Sr. Pastor, necessitaria una ponència per debatre tots els disbarats que ha dit vostè. Miri, simplement jo que crec que si fa un seguiment del Pla d'immigració que varen signar tots els partits, fins i tot vostès i si dona una visió a la realitat d'allò que realment s'està fent des d'aquest Govern i que no es feia des de governs anteriors, no diran tampoc els disbarats que han dit en el seu congrés que allò que ha fet la Conselleria de Benestar Social en immigració ha estat pel·lícules i em perdoni, però aquests són els termes que vostès han utilitzat clarament racistes, pel·lícules de negres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.5) Pregunta RGE núm. 3104/02, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera per a consultes d'especialistes de l'ib-salut.

Passam a la cinquena pregunta la 3104, relativa a llistes d'espera per a consultes d'especialistes de l'ib-salut que formula l'Hble. Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que veure el joc de pilota que duim aquests darrers 3 minuts o 10, Sr. President, allà on el conseller de Treball no vol saber res dels accidents, la consellera de Benestar Social no vol saber res dels immigrants. Si fos tan amable la consellera de Sanitat de

contestar-me a veure què en creu d'aquestes llistes d'espera que hi ha en segons quines especialitats i anem a parlar seriosament, Sra. Consellera Salom, que crec que això afecta a molts de ciutadans d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Font, les llistes d'espera de les consultes d'especialistes li he d'explicar en primer lloc depenen de l'especialitat i dins aquesta especialitat, del propi procés de la malaltia i del seu grau de severitat. En segon lloc, també estan en funció de la sol·licitud que fa el metge de l'Assistència Primària.

Per altra banda li he d'explicar que el grup de treball d'experts en llistes d'espera, que està en el Consell interterritorial i president en aquests moments per la Sra. Ministra Ana Pastor, consideren acceptables i prudents i en aquest moment les que tenim nosaltres són les següents: per una visita urgent es considera una demora inferior a 24 hores, per una visita preferent es considera una demora mitjana inferior a 7 dies i per una visita ordinària es considera acceptable una demora mitjana inferior a 60 dies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Consellera, senyores i senyors diputats. Jo no sé si és preferent, és ordinari, o és urgent, jo l'única cosa que li puc dir i parl de la Comarca d'Inca, no he anat a cercar altres llocs, no és qüestió de fer investigacions i perdre el temps, però crec que vostè d'ençà que gestiona les competències de sanitat en aquesta terra, supòs que sap que per anar a l'endocrí s'està en llista de 3 i 4 mesos, ginecologia d'11 a 12 mesos, oftalmologia el llistat d'espera està dins l'any 2003 més de 100 dies, al laringòleg 60 dies, psiquiatria més de 3 mesos i traumatologia llistat d'espera dins el 2003, la qual cosa com a mínim són més de 3 mesos.

Sra. Consellera, si el fet de gestionar la sanitat en aquesta terra ens ha de dur a funcionar pitjor que quan la gestionaven des de Madrid, vostè està fracassant en la seva política i no venc aquí a retreure-li res, només li dic Sra. Consellera, vostè té un llum encès, que no és verd, és vermell és de perill perquè hi ha ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra que necessiten anar a un especialista i vostè per la seva mala gestió seva o de qui té posat al capdavant en aquesta qüestió. Per anar al ginecòleg 11 o 12 mesos, per anar al psiquiatre més de 3 mesos, per anar a traumatologia més de 100 dies, com a mínim. Li demanam des

de la responsabilitat, no des de la crítica ferotge, des de la responsabilitat, aquesta gent quan arriba a ca seva està patint, aquesta gent quan arriba a ca seva vol una solució de la seva Administració, la gent no s'arribarà a creure el tema que aquesta Administració ara que la tenim més propera a la sanitat seran capaços de gestionar-la millor.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, des de la responsabilitat li he de contestar que aquestes llistes d'espera que vostè acaba de dir d'11 i 12 mesos, comprendrà que només fa nou mesos justs que tenim les transferències de sanitat. Per tant, li he de dir que no em faig responsable d'unes llistes heretades de més d'un any d'espera. Però sí li he dir Sr. Font que ens preocupa molt i moltíssim aquestes llistes d'espera, unes heretades unes i que altres estam intentant posar fil a la agulla perquè puguin ser unes llistes d'espera adequades i prudents.

De totes formes jo em reafirm que totes les demores urgents mai són de més de 24 hores i això cal dir-ho ben fort i ben clar perquè es poden confondre llistes d'espera per exemple de revisions, la qual cosa no vol dir que hagin d'esperar 12 mesos Sr. Font, amb això li don la raó, però és molt diferent una urgència a una urgència mitjana, tal i com ja li he expressat, com tampoc no és el mateix una demora que no una demora mitjana que una revisió qualsevol. No obstant això li vull dir...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat el seu temps està esgotat.

1.6) Pregunta RGE núm. 3105/02, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitats en relació a l'aparició als contenidors de fems de documents que contenen dades personals de treballadors de l'ib-salut.

Passam a la sisena pregunta la 3105, relativa a responsabilitats en relació a l'aparició als contenidors de fems de documents que contenen dades personals de treballadors de l'ib-salut que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Com ha dit el meu company Jaume Font, el llum vermell està encès, encara que vostè vulgui sortir amb explicacions que no ho són realment a nivell assistencial, però també a nivell de gestió. Sabem aquí tots la setmana passada que varen aparèixer una sèrie de documents, dades

personals de funcionaris de la nostra comunitat autònoma, de la Conselleria de Salut i també d'altres administracions autonòmiques i varen aparèixer en els contenidors del carrer Cecili Metel, davant la Conselleria de Salut. Creim que això és un fet greu, sobretot perquè és la segona vegada que li passa això a aquest Govern, recordem que també va passar a la Conselleria d' Hisenda i ara ha passat a la Conselleria de Salut.

Nosaltres, Sra. Salom, volem saber si vostè pensa assumir alguna responsabilitat, pensa depurar alguna responsabilitat o fins i tot, després de fer aquesta pregunta el Sr. Juli Fuster, gerent del Servei de Salut va fer unes declaracions allà on va dir que això era habitual i que no tenia cap importància perquè va sortir en el BOE, si vostè està d'acord amb aquestes declaracions o si pel contrari pensa demanar responsabilitats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc l'empresa de neteja que va dipositar aquests papers al carrer al costat del contenidor del fems, evidentment Sra. Castillo no era el lloc allà on ho havia de fer i s'ha començat a demanar a totes les persones que les pertoca les seves responsabilitats.

També li he de recordar, perquè també ha sortit als mitjans de comunicació, encara que vostè no ho digui, que el director de l'agència de protecció de dades, aquest senyor, ha fet públic i ha dit que aquests documents són públics, que aquests documents han estat publicats al *Butlletí Oficial de l'Estat* i també que aquests documents han estat penjats a tots els taulons de l'antic Insalud. Dit això s'assumiran totes les responsabilitats que facin falta, però també recordar, com ha dit aquest senyor de l'Agència de Protecció de Dades, que els noms eren públics. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Estam contents Sra. Consellera que vostè almanco reconegui que ha de depurar responsabilitats. Ara bé, ens sorprèn que la responsabilitat sigui de l'empresa de neteja, és a dir, la culpa sempre és del treballadors, no Sra. Salom aquí hi ha una incompetència de gestió, vostè com a consellera de Salut, la seva conselleria havia de guardar aquestes dades perquè contenen dades referides a la persona de determinats treballadors.

Crec que vostè i jo no varem sentir a la mateixa persona, o no parlem de la mateixa agència de protecció de dades. Aquest senyor, Sra. Salom, va dir que en principi podia parèixer que no ni havia, però que no era així, perquè les persones que surten individualment en aquests papers, si volen poden demanar responsabilitats a la conselleria i aquesta responsabilitat durà implícites una sèrie d'indemnitzacions, que clar vostè no pagarà, pagaran tots els ciutadans per la seva negligència. Repetesc, la segona vegada que li ha passat en aquest Govern. Jo li diria una cosa Sra. Salom, per favor controli que no es tornin a tirar al fems aquests papers, perquè si a partir d'ara tots els diputats hem d'anar a conèixer les dades oficials en el fems del carrer Cecili Metel, la veritat és que la imatge dels diputats pot quedar una mica desprestigiada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Castillo, ni aquest senyor que és el Sr. Juli Fuster gerent de l'ib-salut, ni jo mateixa ens ocupam avui per avui, com no s'han encarregat els meus antecessors en el meu càrrec, de treure els papers en el fems, ni de treure els papers als contenidors pertinents. Això com es pot imaginar depèn de les empreses de neteja, fins ara i durant totes les èpoques que m'han precedit.

Aleshores pens que és massa fàcil fer demagogia damunt aquests papers quan ja hi ha hagut precisament la definició del director de la protecció de dades. Tota la resta, Sra. Castillo, no és més que parlar per parlar, i a mi parlar per parlar en aquesta cambra i fer perdre el temps a tots els nostres companys, francament, Sra. Castillo, no m'agrada gens. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat.

I.7) Pregunta RGE núm. 3094/02, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció primària.

Passam a la setena pregunta, 3094, relativa a l'atenció primària, que formula l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluç Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Avui assistim una vegada més a la sessió de control del Govern, i per part del Grup Popular tornam a veure una valoració molt crítica del Govern amb el dibuix d'un panorama de crisi a les Illes Balears que més fa pensar que no toquen de peus a terra que no que visquin la realitat social de

les Illes Balears. És trist veure que no recorden que les competències en sanitat se gestionen tot just fa nou mesos, com recordava la consellera de Sanitat, és trist que no recordin com gestionaven ells fa 16 anys el Govern de les Illes Balears.

Jo crec que allò positiu i interessant en aquest parlament és poder debatre polítiques, poder posar posicionaments i poder, per part del Govern, també avaluar la gestió que s'està fent. Crec que seria interessant que la consellera de Salut ens pogués explicar com valora les noves dotacions d'atenció primària que es fan a les Illes Balears, un puntal a la sanitat, un puntal a la salut per a tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, que l'atenció primària és el primer a què es respon i la primera intervenció que fa en molts d'àmbits la Conselleria de Salut. Nosaltres creim que s'està fent una feina intensa des de la Conselleria de Salut des que s'han rebut les transferències i ens agradaria que fes aquesta valoració la consellera de Salut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sra. Consellera de Salut, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, miri, quan vàrem rebre les transferències, una de les primeres coses que es va poder constatar és que dins l'atenció primària, dins la xarxa de salut de primària no es reunien totes les condicions d'accessibilitat que eren necessàries, i les consultes de tots els nostres professionals estaven saturades i amb unes pressions assistencials superiors als 40 pacients diaris. Tot això, Sra. Armengol, és el que ens vàrem trobar. Aquesta política restrictiva que duia l'anterior INSALUD feia que en els darrers anys no s'hagués correspost mai l'increment de la població amb la realitat de professionals que s'havien de posar.

Des de la conselleria i des del primer moment hem volgut relançar el tema de l'atenció primària perquè és la primera porta d'entrada de la sanitat i ho tenim molt clar. Fruit d'aquesta iniciativa li diré que hem posat i hem incorporat 182 professionals, que és un fet que consideram molt positiu i que representarà una millora més que important en l'atenció a la població.

Jo li diré per illes aquests professionals que s'han incorporat de quina manera els hem distribuït. A Mallorca s'han incorporat un total de 112 professionals, 21 metges de família, 12 metges de servei d'urgències, 5 pediatres, 21 infermeres, 13 infermeres de servei d'urgències, 2 auxiliars d'infermeria, 1 fisioterapeuta, 2 comares, 2 higienistes dentals, 6 treballadors socials i 27 auxiliars administratius. A Menorca s'han incorporat 31 professionals d'aquesta manera: 1 metge de família, 1 pediatre, 7 infermeres i 22 professionals d'altres categories, com zeladors, optometristes, fisioterapeutes, tècnics de laboratori, tècnics de raigs, etc. A Eivissa i Formentera hem incorporat a la xarxa de primària 39 professionals sanitaris: 7

metges de família, 2 pediatres, 10 infermeres, 2 auxiliars d'infermeria, 6 auxiliars administratius i 12 professionals també d'altres categories, com he expressat abans a Menorca.

Tot això, Sra. Armengol, ho hem fet en compliment del fet que era la nostra obligació arreglar el que en els darrers anys...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. El seu temps està esgotat. Sra. Armengol, no vol intervenir?

I.8) Pregunta RGE núm. 3106/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a raons objectives per les quals Palma ha quedat exclosa de les ajudes de carreteres.

Passam a la vuitena pregunta, 3106, relativa a raons objectives per les quals Palma ha quedat exclosa de les ajudes de carreteres, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas Márquez, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, el día 20 de septiembre se adjudican las subvenciones, las ayudas, a los diferentes municipios de Baleares en ejecución de la orden del consejero de Obras Públicas, Vivienda y Transporte de 16 de julio de 2002. En esta adjudicación Palma, la ciudad de Palma, queda excluida de cualquier tipo de ayudas. Posteriormente, ante las críticas del ayuntamiento respecto a los criterios de esta adjudicación o a las preguntas para saber cuáles han sido estos criterios, surgen tres intervenciones en prensa, cada una de una manera diferente. Por un lado, se considera que el Ayuntamiento de Palma en los proyectos que ha presentado no tiene nada que ver con la convocatoria de la orden del 16 de julio. Por otro lado se dice que parte de estas ayudas estaban incluidas dentro del convenio de carreteras, y por otro lado que Palma tiene suficientes recursos económicos para hacer frente a estos gastos. Las tres desmentidas categóricamente por el Ayuntamiento de Palma y consideradas como tres de las grandes mentiras para encubrir una decisión que, efectivamente, afecta al 50% de la población de estas islas.

Nos gustaría saber, y esta es la pregunta, cuáles han sido las razones objetivas del *Consell de Govern* para dejar a Palma excluida de esta financiación.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llamas. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament la disponibilitat pressupostària per a la totalitat dels municipis de les Illes

Balears era de 12 milions d'euros. L'Ajuntament de Palma va presentar projectes per 54.600 milions d'euros..., 54.600.000 euros. Efectivament era una desproporció, però això ens va obligar a fer un detallat informe de cada un dels projectes.

Els primers projectes que varen ser rebutjats varen ser 13 que no complien cap dels requisits. En segon lloc, es varen eliminar aquells projectes que estaven inclosos dins el finançament del conveni de carreteres sota la rúbrica "Pla d'accessos a Palma", i no era lògic que hi hagués un doble finançament. En tercer lloc es varen eliminar totes aquelles obres que estaven vinculades a una obra que no hi ha cap decisió perquè es faci, que és el segon cinturó de Palma, i l'ajuntament preveia una sèrie d'obres col·laterals o complementàries a aquesta. Eliminats aquests tres tipus de projectes per aquestes tres raons, en va quedar un, un sol projecte de Palma que, donada la seva quantia, els tècnics varen estimar que era més eficient, en termes del compliment de l'ordre, adjudicar cinc projectes més petits que funcionaven millor de cara al compliment dels objectius, que aquest de Palma.

I aquestes són les raons estrictament objectives per les quals, seguint estrictament els criteris dels informes tècnics, el Consell de Govern va adoptar la resolució corresponent.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. Sr. Llamas, té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Conseller. Añade usted todavía más confusión al tema. Resulta que la orden del 16 de julio dice claramente cuáles serán los criterios: la construcción, mejora y ampliación de vías municipales que canalizan el tránsito en la red primaria o secundaria; mejorar la seguridad vial; mejorar las conexiones de los núcleos urbanos. Éstos son los criterios de su orden, éstos son los criterios sobre los que los técnicos de su conselleria informan los proyectos que se han presentado.

Estos proyectos que se han presentado efectivamente hay algunos, específicamente los de la ciudad de Palma, que hablan de que se tienen que consensuar con el CIM. El resto de los proyectos cumplen todos. Me está usted contradiciendo lo que dice ya el informe técnico de su conselleria. Ya ha habido tres grandes mentiras de este gobierno respecto a cuáles han sido las causas de que Palma quedará excluida; usted está añadiendo más todavía, lo que me ha dicho ahora mismo no tiene ninguna coincidencia ni...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llamas. El seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Convendria que milloràs les seves fonts d'informació i no es limitàs a la fotocòpia d'una de les pàgines, la que estudiava simplement el compliment de les condicions, que va ser reproduïda a un mitjà de comunicació. L'informe en té moltes més, de pàgines.

Jo de totes maneres li voldria dir que en aquests moments tenim una certa petita esperança; l'acord al qual varen arribar el batle de Palma i el president de la comunitat autònoma d'adreçar-se al Ministeri de Foment perquè es produeixi el finançament degut de les obres necessàries per al Pla d'accessos a Palma ens dóna una esperança que fins ara no teníem. Nosaltres vàrem intentar incloure el Pla d'accessos a Palma dins el conveni i des del ministeri se'ns va dir que no era convenient perquè significava una alteració -hi ha un epígraf, en el conveni, que parla del Pla d'accessos a Palma-, consideraven que era una alteració de l'esperit del conveni, i en principi ens varen dir que aquestes obres no s'inclourien.

Per tant jo crec que aquí efectivament els ciutadans de Palma i els ciutadans de les Illes Balears han estat perjudicats...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. El seu temps també està esgotat.

I.9) Pregunta RGE núm. 3070/02, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista, relativa a projectes del Ministeri de Foment per a ampliació d'aeroports.

Pregunta número 9, 3070, relativa a projectes del Ministeri de Foment per a l'ampliació d'aeroport, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, que té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Transports, ja fa mesos que el *Ministerio de Fomento* va aprovar els plans directors dels quatre aeroports de les Illes Balears, el de Menorca, el d'Eivissa i els de Son Sant Joan i Son Bonet a Mallorca, amb una decisió que, pel que nosaltres sabem, és unilateral, que no ha estat acordada ni discutida amb el Govern de les Illes Balears, ni s'ha tengut en compte tampoc el criteri dels consells insulars que, com tots sabem, són els responsables de l'ordenació territorial del seu àmbit insular respectiu, i entenem que tampoc no s'ha complert el que diu la legislació autonòmica en relació a projectes de l'Estat que afectin les nostres illes.

És més, aquests plans preveuen en l'horitzó de l'any 2015 un augment de trànsit de passatgers i d'avions pròxim al doble del que tenim actualment. Per preparar aquests aeroports per assumir aquest volum de trànsit són necessàries grans ocupacions de terreny i grans expropiacions, també. M'ajustaré

una mica més en el cas concret d'Eivissa, on es preveu que, a més d'algunes indústries, també s'expropiïn no menys de 30 habitatges unifamiliars, habitatges que corresponen no a segones residències ni a coses d'aquestes, sinó a residència habitual dels seus propietaris. A més, l'avanç del pla territorial insular, que ara es troba a exposició pública, el pla territorial de les Pitiuses, es pronuncia clarament en contra d'augmentar les dimensions de la zona de serveis aeroportuaris, en compliment del mandat que les DOT estableixen del fet que aquests plans territorials havien de definir-se sobre aquesta qüestió.

No obstant això, sembla ser que el Ministeri de Foment no està disposat a reconsiderar, o almanco així el senador Fajarnés, que sembla que actuava una mica de portaveu d'aquest ministeri, ho ha dit darrerament als mitjans de comunicació. Per tant jo voldria saber què pensa el Govern de les Illes Balears d'aquests projectes, quina informació ha rebut i quina col·laboració hi ha hagut entre el Govern central i el Govern de les Illes Balears en relació als plans directores dels nostres aeroports.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Moltes gràcies, Sr. President. L'opinió del Govern respecte als plans de l'Administració general de l'Estat i, en concret, d'AENA sobre l'ampliació dels aeroports ve reflectida per l'única manera que està reglamentàriament i legalment prevista, que són els informes que des del Govern s'evacuen. No hi ha hagut altre sistema, no hi ha hagut altre instrument de diàleg en aquest cas. I els informes sempre han estat en tots els casos en el mateix sentit: En primer lloc, reclamar el compliment d'allò que diu l'article 64.1 de les DOT, que diu que no s'autoritzaran noves infraestructures aeronàutiques si no és per millores ambientals, protecció civil o interès militar. Això és el contingut literal de l'article 64 de les DOT i aquesta és la reclamació que des del Govern de les Illes Balears s'ha fet, amb l'afegit que l'article 79 de les mateixes DOT diuen que la llei vincula totes les administracions que operen dins l'àmbit de les Illes Balears i que l'informe del Govern serà vinculant per a l'Administració general de l'Estat i les seves entitats autònomes. Això diuen les DOT, les DOT aprovades pel Grup Popular l'anterior legislatura i que, per tant, en aquests moments el Ministeri de Foment i el Govern del Sr. Aznar no compleixen.

Per tant hi ha una flagrant contradicció entre allò que diu la legislació emanada d'aquest parlament, que vincula totes les administracions, la de l'Estat inclosa, i l'incompliment flagrant de la legalitat per part de l'administració.

Amb caràcter general jo diria que la gestió aeroportuària és una excepció absolutament anacrònica dins el sistema autonòmic. La gestió absolutament centralitzada, amb

ignorància absoluta de totes les administracions regionals, insulars o locals, és una flagrant contradicció amb sistemes d'administració molt més flexibles, encara que no tot el que voldríem, com la gestió aeroportuària. Però és que a més a més en el cas de les Illes Balears els aeroports tenen un sentit estratègic i la seva submissió a la política territorial i la política de contenció del creixement és òbvia: són la clau que ens regula el creixement.

Per tant, l'atenció i la submissió a la planificació general que de l'ordenació del territori es fa des d'aquest parlament, des del Govern i des dels consells insulars, hauria de ser en aquest cas exemplar i, evidentment, no ho és. És més, hi ha un clar incompliment per part del Sr. Cascos, per part del Sr. Aznar, de la mateixa legalitat que el Grup Parlamentari Popular ha aprovat en aquest parlament.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, perdó, d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. Sr. Ramon, no vol intervenir?

I.10) Pregunta RGE núm. 3095/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya de promoció conjunta.

Passam a la pregunta número 10, 3095, relativa a campanya de promoció conjunta, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sembla que finalment hi ha possibilitat que Turespaña i l'IBATUR puguin arribar a acords de col·laboració conjunta per a la promoció de les nostres illes, una col·laboració que al meu entendre mai no s'hauria d'haver romput però que malauradament, des que el pacte de progrés governa aquestes illes, hem pogut veure que les relacions i la feina conjunta amb Madrid han estat pràcticament nul·les. Per tant, almenys en aquesta àrea sembla que hi ha un canvi de tendència, i és per aquest motiu que li demanam si ens pot explicar com veu i com valora la Conselleria de Turisme aquest possible acord.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Serra. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo crec que efectivament és una passa endavant però insuficient, i és insuficient perquè jo crec que les campanyes que ens proposen haurien de ser al 50% i no del 66% per part

de la comunitat autònoma i el 33% per part del Govern de Madrid. És a dir, si nosaltres estam disposats a posar 4 milions d'euros ells també haurien d'estar disposats a posar 4 milions d'euros per a les campanyes específiques de les Illes Balears.

També crec que és insuficient i és incompleta, a més, perquè no ens proposen una promoció específica per a cada una de les illes, quan cada una de les illes és una marca concreta dins el mercat. I jo crec que també és insuficient i incompleta perquè només ens proposen una estratègia a través dels mitjans de comunicació estrictes, quan nosaltres creim que hauria de ser molt més àmplia. Per tant, és una passa endavant, intentam que aquestes propostes nostres del 50%, d'una estratègia per a cada una de les illes i una estratègia de comunicació més àmplia ens sigui reconeguda per part de Turespaña.

De totes maneres a nosaltres ens hauria agradat que aquesta discussió de promoció s'hagués fet, com diu l'article 9 de la Llei de règim especial, dins la comissió mixta, però resulta que el Partit Popular quan sent parlar de règim especial no en vol saber res, és a dir, el Partit Popular, quan li parlen de règim especial, acota el cap o gira la vista, pareix que els interessos d'aquestes illes li interessin molt poc i en canvi el que li interessa són els interessos particulars. Esper que amb aquesta col·laboració poguessin donar una passa definitiva convocant la comissió mixta del règim especial i poder parlar seriosament no només de promoció sinó també de diversificació i d'inversions dins el sector turístic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Marí Serra, no vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 3096/02, de l'Hble. Diputat Sr. Fèlix Fernández i Terrés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús de doblers públics.

Passam a la pregunta número 11, 3096, relativa a ús de doblers públics, que formula l'Hble. Diputat Sr. Fèlix Fernández Terrés, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Gracias, Sr. Presidente. A pesar de los aspavientos y algún teatrillo que hace algún grupo político, a nuestro Grupo Parlamentario Socialista nos interesaría saber por qué el Govern, con dineros públicos, persigue un espionaje político y electrónico también realizado desde el poder. Nos gustaría que se contestara claramente en estos términos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fernández Terrés. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. A la fi puc contestar aquesta pregunta, que per raons de covardia va ser retirada anteriorment, i em referesc a raons de covardia perquè jo estava absolutament disposat a contestar-la les dues ocasions anteriors, però es veu que, a qualcú, li va fer por que jo li contestàs.

Estam satisfets de donar explicacions, perquè l'actuació del Govern és i ha estat impecable. Miri, la restitució de la legalitat és sempre un objectiu prioritari per a qualsevol govern, per a qualsevol govern democràtic i per a qualsevol administració pública, i és evident que la legalitat estava trencada quan el Govern va descobrir que, a través de manipulacions del seu sistema informàtic, s'estava produint un espionatge sistemàtic durant dos anys d'una altra institució política d'un altre color polític, durant dos anys sense avisar, ni donar part, ni dir res a ningú, i per tant, amb clars indicis d'aprofitament de la informació que en aquesta trama, en aquest sistema d'interceptació de les comunicacions es produïa. A més a més això es produïa a través d'un funcionari adscrit a la secretaria personal del aleshores president de la comunitat autònoma el Sr. Jaume Matas.

En segon lloc, el cas continua -ja ho ha dit el conseller de Presidència en resposta a una pregunta anterior- per decisió de l'Audiència Provincial. Per tant, el cas no està tancat. La decisió del Tribunal Suprem es limita al fet que al Sr. Matas, com que és ministre, no li podem demanar quin és el grau de coneixement que tenia sobre aquesta trama i quina vinculació tenien els papers que va exhibir en aquest parlament amb la interceptació del correu electrònic del conseller de Mallorca; és una decisió discutible però que, una vegada produïda, pertoca a l'opinió pública de valorar políticament. Però el cas no està arxivat.

Quant als doblers públics, el conseller de Presidència ja ho ha explicat: esperam que una condemna amb costes faci que el cost per al Govern sigui zero. En qualsevol cas no semblaria lògic demanar que, per exemple, els esforços dels advocats que varen dedicar hores a intentar que el Tribunal Suprem suspengués l'aplicació de l'ecotaxa, com que varen perdre, tornassin la part dels seus sous o tornassin les parts pagades als bufets d'advocats que treballen ara en aquest...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. El seu temps està esgotat. Sr. Fernández Terrés, no vol intervenir?

I.12) Pregunta RGE núm. 3097/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni signat entre Educació i Salut.

Aleshores passam a la pregunta número 12, 3097, relativa a conveni signat entre Educació i Salut, que formula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, com deia molt bé vostè, Sr. Conseller d'Educació i Cultura, arrel de la presentació i signatura del conveni per a la promoció de l'ús del català a l'àmbit sanitari de les Illes, la comprensió entre metge i pacient és irrenunciable. Anècdotes com la d'aquella dona major que per curar-se les varius es fregava per les cames fulles de col, quan el metge allò que li havia receptat eren *friegas de alcohol*, no haurien de tornar a succeir, a pesar que em consta que les fulles de col li varen donar resultat.

Anècdotes com aquestes tots en coneixem, però a mi el que m'interessa ara en aquests moments és com valora el Govern i com valora vostè, Sr. Conseller, la signatura d'aquest conveni.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Cànoves, és evident que l'acord de col·laboració que es va signar recentment entre la Conselleria de Salut i la Conselleria d'Educació i Cultura és un acord molt important en la mesura que la Conselleria de Salut implica una gran quantitat de professionals i, a la vegada, té una gran incidència sobre la societat, jo diria que gairebé sobre la totalitat de la societat, i per tant creim que és un dels acords més importants que durant aquests tres anys la Conselleria d'Educació i la seva Direcció General de Política Lingüística han signat, i això que n'han signat molts i amb entitats associatives molt diverses.

Jo voldria elogiar la Conselleria de Salut per la seva voluntat de donar un impuls a l'ús de la nostra llengua tant dins l'administració sanitària com dins els serveis sanitaris. Aquest acord bàsicament pretén impulsar l'ús del català en els serveis, centres i dependències sanitàries, fer un pla integral de normalització lingüística que inclourà la creació d'un centre, d'un servei lingüístic a les dependències centrals de l'ib-salut, i a la vegada, d'aquest servei central, en podran penjar punts d'assessorament situats estratègicament a la xarxa sanitària. I finalment una cosa important és elaborar, impulsar un pla de formació lingüística del personal de l'ib-salut, entre altres coses per evitar possibles malentesos de les característiques que vostè ha esmentat i que són més freqüents del que ens podríem pensar, especialment a la part forana de Mallorca, però també perquè creim que és raonable que en el segle XXI el personal sanitari de les nostres illes conegui la llengua pròpia, en sàpiga la seva terminologia científica i pugui elaborar-hi els informes, redactar les cartes que hagi de redactar, etc., etc., perquè la normalització lingüística és un procés i un projecte social col·lectiu que ha d'implicar tots els sectors professionals i de serveis públics.

Per tot això jo crec que és un gran acord i que ben segur les dues conselleries -des de la Conselleria d'Educació i Política Lingüística sobretot el que farem és donar suport tècnic a la Conselleria de Salut- ben segur que aconseguirem resultats positius per a l'ús de la nostra llengua. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Cànoves, no vol intervenir?

I.13) Pregunta RGE núm. 3015/02, de l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a nous centres educatius a Palma.

Idò passam a la pregunta número 13, RGE núm. 3015, relativa a nous centres educatius a Palma, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquest diputat creu que totes les diputades i els diputats d'aquesta cambra que són aquí dins, i els que són a fora també, valoren com a molt positiva sempre la col·laboració institucional, la col·laboració entre les institucions, pel fet que això ajuda i molt a fer avançar i a fer progressar un país com el nostre. També sabem que la col·laboració entre el Govern de les Illes Balears durant aquests darrers anys i els diversos ajuntaments de les nostres illes ha estat diversa i ha estat intensa en molts d'aspectes, i també sabem que el Govern de les Illes Balears ha col·laborat amb l'Ajuntament de Palma en àrees institucionals diverses, entre les quals poden esmentar l'atenció que es presta a les necessitats educatives del municipi més gran de les Illes Balears com és el municipi de Palma.

És en aquest context que volem formular al Sr. Conseller d'Educació i Cultura una pregunta amb la qual li demanam si ens pot dir quina és la situació actual dels solars sol·licitats per la Conselleria d'Educació i Cultura a l'Ajuntament de Palma per a la construcció de nous centres escolars.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Buele, tres minuts és un temps molt escàs per detallar realment quina ha estat aquesta història de sol·licitud de solars a l'Ajuntament de Palma, intentaré ser sintètic.

Les primeres peticions, les formula la conselleria a mitjans de l'any 2000, i durant tota una sèrie de mesos l'Ajuntament de Palma d'alguna manera practica un cert absentisme en donar respostes concretes a les nostres sol·licituds. Els primers solars

que ens entrega l'Ajuntament de Palma, que ens cedeix l'Ajuntament de Palma són a finals de l'any 2001 i alguns encara estan pendents de cessió de les propostes que nosaltres els havíem fet.

Faré un repàs molt ràpid. El Marià Aguiló en aquests moments té sol·licitada la llicència d'obres a l'Ajuntament de Palma; això és una ampliació d'un centre que passarà de ser d'una unitat a dues unitats. El solar de la Ribera ja està entregat per l'ajuntament a finals de l'any 2001 i en aquest moment ja s'ha sol·licitat la llicència d'obres a l'ajuntament. El solar de Cas Capiscol 1 es va entregar a finals del 2001 i en aquest moment està acabat el projecte bàsic i s'està elaborant el d'execució i pròximament es demanarà la llicència d'obres. El solar de Son Pizà va ser entregat a finals del 2001 amb una condició: que s'havia de fer un aparcament davall el col·legi; la conselleria va creure que això era una mala proposta i vàrem dir que amb aquesta condició no acceptàvem el solar, i ahir mateix va arribar a la conselleria la rectificació de l'ajuntament, que cedeix el solar sense condicionar-lo a la construcció d'un aparcament subterrani.

El solar de Cas Capiscol 2 i el solar de Son Llätzer, encara no s'han entregat per l'ajuntament a la conselleria i estam pendents de la Comissió Insular d'Urbanisme, i el solar de Sant Agustí ja ha estat cedit per l'ajuntament a la conselleria, però en el mapa escolar de Palma, que pròximament s'aprovarà en Consell de Govern, aquest centre surt com un centre necessari entre el 2002 i el 2005 però no d'immediata prioritat, perquè els centres pròxims, Màxim Alomar i Gènova, encara tenen places en aquest moment, si bé una prospecció de població fa pensar que serà necessari construir un centre d'una línia a Sant Agustí.

Aquest és més o menys el mapa dit molt acceleradament i molt sintèticament. Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Sr. Buele, no vol intervenir?

I.14) Pregunta RGE núm. 3089/02, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a impuls de l'ensenyament de la música a l'illa de Formentera.

Passam a la pregunta número 14 i darrera del torn de preguntes, que és la 3089, relativa a impuls de l'ensenyament de la música a l'illa de Formentera, que formula l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Voldria demanar al conseller d'Educació i Cultura quines iniciatives ha dut a terme la Conselleria que ell regeix durant aquesta legislatura, per tal d'impulsar l'ensenyament de la música a l'illa de Formentera?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Ferrer, bé, la primera iniciativa va ser que a l'any 2000, en el marc del Pla de foment dels ensenyaments musicals a les Illes Balears, es va crear el Conservatori Professional d'Eivissa i Formentera com a centre dotat d'autonomia de gestió administrativa i acadèmica, fins aleshores havia estat una extensió del conservatori de Palma. L'any 2002, el mes d'agost concretament, i mitjançant una ordre, es va crear i regular l'ampliació del Conservatori Professional d'Eivissa i Formentera a l'illa de Formentera; o sigui, es va crear una ampliació del Conservatori Professional a l'illa de Formentera.

Després, mitjançant un conveni amb l'ajuntament de l'illa, es va aconseguir la cessió d'un espai, concretament a l'institut vell, i això ha permès implantar l'oferta de grau elemental i grau professional, primer cicle i segon cicle, a l'illa de Formentera. I en aquests moments cadascuna de les illes de les Illes Balears té una oferta que depèn de la conselleria de grau elemental i de grau professional, cosa que creim que és un guany important en relació amb situacions anteriors.

En aquests moments, aquest curs 2002-2003, que és el primer, s'imparteixen a l'extensió, a l'ampliació de Formentera les especialitats de flauta, guitarra i piano i les assignatures complementàries de llenguatge musical, piano complementari i classe col·lectiva d'instrument. El curs 2002-2003 hi ha exactament 35 alumnes que estudien estudis musicals reglats, que això és important, i tres professors assignats a aquests estudis.

A més a més, a Formentera hi ha l'Escola Municipal de Música, que l'actual ajuntament va, d'alguna manera, ressuscitar, perquè havia existit però estava en un estat d'esmoreïment, va recuperar l'activitat, per dir-ho d'alguna manera, durant aquesta legislatura. I una cosa a dir és que aquesta Escola Municipal de Música, que depèn de l'ajuntament, imparteix estudis d'iniciació musical i estudis musicals no reglats, i va ser la primera escola de les Illes Balears que va ser reconeguda com a tal per la conselleria i ha estat objecte d'alguns ajuts durant aquests períodes pressupostaris, d'acord amb la convocatòria pública que, anualment, organitza la Conselleria d'Educació i Cultura per donar suport als ensenyaments musicals que són iniciativa municipal.

Aquest és, més o menys, el panorama musical de Formentera des de la perspectiva i de la intervenció de la conselleria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Ferrer, vol intervenir? Pensi que el conseller no té torn de rèplica.

EL SR. FERRER I COSTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Només per felicitar el conseller per la feina feta fins ara i felicitar-nos tots també, perquè la col·laboració entre les institucions, l'ajuntament, el consell i el Govern fa, amb un paper central de l'ajuntament, que va ser qui va recuperar l'Escola Municipal de Música a l'any 99, ha pogut fer que els nostres ciutadans i ciutadanes de Formentera tinguin a l'abast aquests estudis musicals, en la major part dels casos a la nostra illa.

Bé, a l'Escola Municipal de Música, com ja deia, creada o recuperada per l'ajuntament, hi ha (...) en aquesta extensió del Conservatori d'Eivissa i Formentera, que és de nova creació. Aquesta extensió va ser compromesa, promesa i compromesa per aquest Govern dins aquesta legislatura, i en aquest curs 2002-2003 veim que s'ha pogut posar en marxa. Una extensió que dóna satisfacció a les nostres necessitats, principalment a alumnes i també, per què no, i molt important, als pares i a les mares d'aquests que veuen com podran seguir aquests estudis musicals, sense necessitat de sortir de Formentera.

Aquesta situació que es complementa amb els ajuts per desplaçaments que es produeixen, d'estudis que no es poden a Formentera, i per desplaçaments que siguin fora d'aquesta que donen tant el Govern com el consell, fa que la situació dels estudis musicals a Formentera hagi progressat molt i molt; i que, sobretot, si es compara amb la situació abans de l'any 99, que per no ser ni tan sols hi eren, evidentment, és una felicitació per a tots i també per al conseller que ha estat qui l'ha impulsat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer, amb la seva intervenció queda tancat el torn de preguntes.

II. Interpel·lació RGE núm. 1867/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears.

I passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la interpel·lació 1867, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Aina Castillo i Ferrer, per defensar o per plantejar la interpel·lació, durant deu minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Avui, el Grup Parlamentari Popular vol xerrar de política sociosanitària, el Partit Popular i també molts de

ciutadans, gran part dels nostres ciutadans, i si no, basta observar les mobilitzacions que aquesta darrera setmana i en altres ocasions han protagonitzat tots els treballadors de l'empresa pública GESMA, que és l'encarregada, per dir-ho de qualche manera, de dur endavant la reconversió sociosanitària a les nostres illes. Per tant, crec que avui, Sra. Consellera de Salut, com a responsable principal d'aquesta política sociosanitària, perquè hem de dir que, si bé la Sra. Caro també, en teoria, ha participat, aquesta participació almanco ha estat mínima, perquè no s'ha notat, o, en tot cas, ha participat més bé el director de GESMA, el Sr. Carbonero, a qui he d'agrair que hagi vingut aquí a comparèixer per xerrar també de política sanitària. Avui, repetesc, Sra. Salom, jo no me'n riuria tant, perquè crec que tenim un greu problema en aquesta comunitat autònoma i m'agradaria que avui xerràssim d'aquest problema, té una gran oportunitat per explicar davant aquest plenari i davant els ciutadans que ens escoltin quina ha estat la seva gestió sociosanitària durant aquests darrers anys, quins són els seus objectius més immediats i quines són les solucions que pensa donar als problemes que tenim davant, que no podem ignorar i que han de menester una actuació decidida per part dels responsables de la sanitat de les nostres illes.

No xerrarem sobre la necessitat de crear un espai sociosanitari a les Illes, jo crec que aquest debat ja l'hem tengut, fins i tot a la compareixença explicant el Pla sociosanitari, basta dir que el desenvolupament econòmic que, almanco durant el Govern del Partit Popular, va ser molt intens, menys a partir de l'arribada del pacte d'esquerra al Govern, però el desenvolupament econòmic, sanitari i social a les nostres illes han fet, han generat un envelliment progressiu de la població que requereix una atenció específica de la dependència, afegit a què les famílies cada vegada més tenen menys disponibilitat i, per tant, aquests pacients sociosanitaris consumeixen uns recursos fins ara pareguts que tots sabem que el cost és molt superior al que hauria de ser. I no és que el Partit Popular se n'adoni ara que és necessari aquest espai sociosanitari, perquè el Partit Popular ja fins i tot abans de rebre les competències tenia prevista aquesta situació i tenia redactat, havia signat amb el llavors ministre de Sanitat, el Sr. Romay Beccaria i el seu estimat ministre i nostre estimat ministre Jaume Matas, el Protocol d'octubre del 1998. Allà es regulava l'atenció sanitària i sociosanitària de les nostres illes i es preveia que una vegada que rebéssim les competències de sanitat i una vegada que obrís l'Hospital de Son Llàtzer, es faria la reconversió dels hospitals General i l'hospital Joan March amb recursos sociosanitaris, però es faria d'una manera gradual, ni molt manco una ruptura com la que hi ha hagut durant el mes d'abril, concretament, d'enguany, es faria de manera gradual i fins al manco passats dos anys des de l'obertura de Son Llàtzer i que Son Llàtzer estigués a ple rendiment. I durant aquests dos anys, com a mínim, es convertirien en la xarxa de subaguts i donarien cobertura complementària als hospitals de sector, sobretot Son Dureta.

Vostès varen arribar al Govern i envers d'aprofitar la feina feta pel Partit Popular, aprofitar l'experiència de govern del Partit Popular, varen rebutjar tot el que feia olor de Partit Popular i varen dir nosaltres farem el nostre model sociosanitària, farem un model alternatiu. Doncs, molt bé, fins

aquí cap problema, entenem que un color polític que governa la comunitat autònoma vulgui imposar el seu model sociosanitari, però el problema és que ens toca analitzar en aquests moments quin és aquest model sociosanitari que té el pacte d'esquerres per a les nostres illes. I li he de dir, Sra. Salom, que estam una mica desconcertats, o potser puc anar un poquet més enfora, estam una mica molt preocupats, perquè quan tots els treballadors, sense excepció, es queixen, quan tota la part social de l'empresa que du endavant la reconversió sociosanitària està en contra de la manera d'actuar de la direcció d'aquesta empresa, del Sr. Carbonero; quan les queixes i reclamacions d'aquests hospitals es tripliquen d'ençà que s'ha fet la reconversió; quan, en definitiva, usuaris i professionals estan posant el crit en el cel, això vol dir que alguna cosa s'està fent malament.

I no m'estic referint, Sra. Salom, perquè aquest debat també el vàrem tenir a la compareixença del Pla sociosanitari, no venim a xerrar aquí ni si s'ha planificat, sabem que existeix el Pla sociosanitari, ni si l'empresa pública GESMA es dissol o no es dissol, jo crec que en aquest sentit vostès han perdut tota l'autoritat i tota la credibilitat, perquè varen dir que ho farien ara, doncs tal vegada se n'han adonat que no era tan mala idea; és curiós, a més, faré un incís, que me comentaven que el Sr. Sampol aquests dies deia que no es preocupassin que ho faria el mes de juny, no li han bastat quatre anys, és a dir, ho farà el mes de juny de l'any que ve. Crec, Sr. Sampol, que vostè també ha perdut tota la credibilitat. Però li dic, no venim a xerrar tampoc si el personal està ociós perquè manté el mateix ràtio d'infermeres que quan era un hospital d'aguts; quan era un hospital d'aguts hi havia de vuit a deu infermeres per pacient. Quan és un recurs sociosanitari se suposa que aquesta ràtio s'ha de reduir a la meitat, però és que encara es manté, perquè vostè ho ha dit moltes vegades, li sobra personal i no sap què ha de fer.

Però li repetesc, m'estic referint i del que volem xerrar avui aquí és sobre el grau de compliment del Pla sociosanitari, d'aquesta planificació que vostès presumptament tenen o, si com en tantes d'altres coses, aquesta planificació és paper banyat i el que fan és anar a *salto de mata*. Li asseguro, Sra. Consellera, que estic convençuda que vostè estima tant aquestes illes i la seva gent com jo, per tant, crec, i li repetesc, que estic convençuda que avui vostè ens tranquil·litzarà, ens tranquil·litzarà a mi, al Grup Parlamentari Popular i a la resta de ciutadans que dia a dia han de tenir contacte amb la sanitat de les Illes. Per això li formularé una sèrie de qüestions i li demanaria que vostè apuntés les qüestions que li formularé, perquè després vostè em diu que li faig massa preguntes, que, lògicament no me pot contestar. N'hi faré molt poquetes, molt concretes, avui volem xerrar d'una sèrie de qüestions, per tant apunti, Sra. Consellera, perquè estic convençuda que, com mana a una interpell·lació, vostè no du el discurs escrit i me contestarà al que jo, o al que l'oposició li està demanant. I distingirem dos blocs de preguntes, un sobre política de personal dins la reconversió sociosanitària i una altre que serà gestió, pròpiament, sociosanitària.

Dins la política de personal, m'agradaria que me contestàs si un acord que es va firmar, que segur que el coneix, el maig de

l'any 2000, entre la part social i la direcció de l'empresa GESMA, allà on es deia que la direcció es comprometia que no hi hagués més d'un 10% de tota la plantilla del personal de GESMA amb caràcter no permanent, hi hauria un 10% amb contracte no permanent i la resta seria contracte permanent, voldria saber quin grau de compliment té aquest acord en aquest moment. Perquè la veritat és que les notícies que ens arriben no són massa bones i voldria saber si estam equivocats.

Voldríem saber també com estan les negociacions del conveni de personal d'aquesta empresa, perquè fa quatre anys que està denunciat i pareix, mentre el Sr. Carbonero diu que ja està tot arreglat i que ja està firma, que la part social diu tot el contrari: que no està firmat i que no hi ha cap acord i que, a més a més, els prenen el pèl i els donen menys del que tenien abans. Per tant, també ens agradaria que ens aclarís aquesta qüestió.

I, en definitiva, si és cert que hi ha un elevat grau d'absentisme laboral dins el que és el complex hospitalari de Mallorca, per tot allò que això pot implicar.

I sobre la gestió pròpiament dita, ens agradaria saber, atès que el pressupost que vàrem aprovar en aquest Parlament fa menys d'un any preveia unes inversions de més de 2.000 milions de pessetes per a la reconversió d'aquests hospitals General i Joan March en centres sociosanitaris, ens agradaria saber si s'han iniciat aquestes obres de reconversió dels hospitals i quan està prevista la seva finalització. Per una altra part, si, com estava previst, la reconversió sociosanitària d'aquests centres realment ha suposat una descongestió dels hospitals d'aguts que queden a la nostra comunitat autònoma, sobretot de Son Dureta, perquè aquesta era la finalitat principal que tenia el pla.

I en definitiva el compliment que té el Pla sociosanitari que varen presentar fa uns mesos i si s'ha complert el calendari de posada en marxa de tots els recursos i unitats que ja s'havien previst. Se n'haurà adonat que no li he xerrat de la reforma de salut mental, Sra. Consellera, perquè crec que això és un apartat que dóna per a una altra interpell·lació. Crec que hi ha moltes coses damunt la taula i que aquest tema ho deixarem per a un altre dia.

Per tant, li he formulat tres preguntes de cada un dels blocs que a nosaltres ens interessava i li demanaria que avui ens doni una explicació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo, per la seva intervenció. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula durant deu minuts, per contestar la interpell·lació.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Castillo, el primer de tot, m'agradaria explicar-li que venim aquí, tenc aquí el títol de política sociosanitària del Govern de les Illes Balears, signat pel Sr. José María González Ortea, està

interessat a conèixer els objectius del Govern pel que fa a la política sociosanitària de la comunitat autònoma de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern. I jo he vingut a parlar de política sociosanitària i no he vingut a parlar de GESMA, empresa pública. Dit això, començaré per dir-li, perquè això sí, la veritat, vostè hi ha fet un èmfasi especial a dir el Protocol que ha signat el seu estimat ministre Sr. Matas, jo li he d'explicar que aquest protocol, i ho sabem tots, els que estam aquí, els que estan a fora, els que estan a la dreta i els que estam a l'esquerra, no servia absolutament per a res, era un paper mullat que, quan ens varem anar a negociar amb aquest protocol, el primer que ens va dir el president de l'INSALUD, el Sr. Rubén Moreno, és que aquest protocol es va firmar abans que existís la Llei de protocols que es fa fer tres mesos després. I que res de res del que s'havia signat, en tenia els calaixos plens i no en pensava complir ni un.

Dit això, passaré al que aquí s'ha demanat, que és parlar de política sanitària, sociosanitària. Jo comprenc que els senyors i senyores diputats tinguin interès perquè una vegada que s'han assumit les transferències quan el que es diu és ja més de la meitat de la legislatura assumir la transferència sanitària, es fa inevitable i molt necessari marcar aquesta política que pensam seguir en un aspecte tan essencial per poder definir la qualitat de vida de la nostra societat. Per això en aquest Parlament ha quedat moltes vegades i sobradament perfilada la política d'aquest Govern i per això anem a parlar de realitats que ja són presents avui en dia dins aquesta política sanitària.

Miri, el primer de tot, a l'estiu del 99 es que vàrem fer va ser desenvolupar el Pla de salut mental i en segon lloc vàrem passar a reestructurar totes les estructures sanitàries que havíem heretat, tan important per poder definir el que és un model de salut propi i d'acord amb l'estructura social i territorial que presenten les nostres quatre illes. També hem passat per l'elaboració d'un projecte de llei de salut, que ben aviat s'haurà de debatre en aquest Parlament. També hem fet un Pla sociosanitari a les nostres Illes i hem posat una política sociosanitària, i aquí també faré un altre petit èmfasi perquè li he de reconèixer que abans del 99 en aquesta comunitat autònoma no hem trobat ni un mal paper dins un calaix de política sanitària; no hem trobat res dins la Conselleria de Salut i no hem trobat res dins l'antic INSALUD, per la qual cosa tot el que s'ha fet en política sociosanitària, Sra. Castillo, és ben nou i fet per aquest govern de progrés.

Pas, per tant, a donar compte de totes les iniciatives que hem dut a terme. Des del nostre punt de vista el que resultava més urgent era establir els hospitals de mitja estada, com a suport dels hospitals d'aguts; i en segon lloc, fomentar unes relacions entre aquests dispositius, els hospitals i la resta del que és l'estructura sanitària i social, pertanyent, per exemple, a la Conselleria de Benestar Social que du la Sra. Caro i que vostè ha desmerescut.

També hi ha altres realitats que voldria jo expressar en aquesta Cambra: un dels aspectes primordials és, sense cap dubte ni un, el Pla de formació i el Pla de docència de l'ib-salut, i també, dins aquest pla, la formació dels seus professionals, els professionals són clau i que està orientat cap a les nove

tasques. Jo, no cal que li recordi, que vostè, quan parlava en comissió del Pla de formació dels professionals la que reia era vostè i deia que no formàvem els professionals i que teníem els professionals sense fer absolutament res; cosa que jo li vaig contestar que fèiem formació als professionals pel canvi d'ús que han de tenir els nostres hospitals. I per poder assolir aquest objectiu, hem dissenyat aquest Pla de docència, que incideix, sobretot, dins un model d'atenció que està centrat en aspectes de confort, que està fonamentat en cures, sempre seguint directrius de Virginia Hemerson; un canvi de visió del professional que incideix, sobretot, en un treball interdisciplinari. Els puc informar que quan acabi aquest any 2002, s'haurà dut a terme en formació tot el següent: tres cursos intensius d'introducció a la gestió sociosanitària i 46 cursos més d'aspectes concrets d'aquesta gestió sociosanitària. S'han fet visites informatives de tots els equips directius i dispositius sociosanitaris d'altres comunitats autònomes i també un programa d'estades informatives i formatives de dues i de tres setmanes a llocs de referència de l'Estat espanyol per a més de 40 professionals d'aquestes illes, per a metges, per a infermeres, per a auxiliars, per a psicòlegs, per a treballadors socials i d'altres.

I en aquesta línia de poder assegurar la màxima coordinació, el passat dia 11 d'abril del 2002 es va constituir la Comissió Sociosanitària de les Illes Balears que és un òrgan, Sra. Castillo, que està format per tres membres de la Conselleria de Benestar Social, que també ha denostat, i tres membres de la Conselleria de Salut i Consum. Quina funció té aquesta comissió? Traçar les directrius que permetran fer realitat el Pla sociosanitari de totes les Illes; consensuant en primer lloc les prioritats i també elaborant propostes d'accions concretes per a cada conselleria. Amb cinc mesos ja s'han celebrat quatre sessions d'aquest òrgan i ja han sortit iniciatives de consens que serviran per accelerar la implantació definitiva del Pla sociosanitari. La iniciativa més visible de les que s'han dut a terme fins ara és la reconversió dels hospitals Joan Marc i General. Aquesta reconversió és una mesura que no es pot contemplar de forma aïllada i tota sola, sinó que s'ha hagut d'entendre dins una dinàmica d'instauració de distints recursos sanitaris a tots els nivells. Aquests recursos són recursos dels hospitals d'aguts, aquests recursos són recursos dels hospitals de llarga estada i també de residències i també recursos de l'atenció primària en el seu vessant tant sanitari com social.

S'ha aconseguit així que ja sigui una realitat. En primer lloc, vostè ho demanava a la seva interpel·lació, la disponibilitat de llits al dia d'avui són de 155 llits de mitja estada -pot apuntar Sra. Castillo-, amb un nivell de confort elevat i molt millor que en els hospitals d'aguts. I li concretaré: 95 a l'hospital Joan March i 65 a l'hospital General. En segon lloc, l'accés a aquests llits es gestiona pel que nosaltres anomenam equips avaluadors, que s'han creat dins els hospitals d'aguts, íntimament relacionats amb els hospitals de mitja estada. Amb aquesta feina d'avaluació integral i també interdisciplinària dels pacients, i des del moment d'ingrés a l'hospital i fins a la seva alta, s'han convertit en un formidable dispositiu de gestió i de comunicació que abans no existia, entre les dues xarxes, l'hospitalària d'aguts i l'hospitalària sociosanitària. Li tornaré

donar una dada, Sra. Castillo, que m'ha demanat, actualment l'ocupació d'aquests llits és del 91%.

Una altra decisió molt important que s'ha dut a terme és el trasllat de la unitat de cures pal·liatives de Verge de la Salut a l'hospital Joan March. D'aquesta manera, aquest equip que ja era molt prestigiós i eficient, ha estat inserit dins el Complex Hospitalari. S'ha augmentat el nombre de llits de cures pal·liatives -li recoman que apunti- al Joan March, amb 22 llits; i ja han començat les obres, que també m'ho demanava, de remodelació per crear una altra unitat de 24 llits a l'hospital General. O sigui, tindrem dues unitats de cures pal·liatives, una que ja funciona a l'hospital Joan March, li record, i una altra que ja han començat les obres.

Pel que fa al tema dels hospitals de llarga estada, la nostra política de salut ha estat molt diferent de la que s'havia dut fins ara. En un temps en el qual l'INSALUD aquests hospitals que tenien una funció erràtica i que també estaven a mercè de les necessitats i de les mancances que presentava Son Dureta, estic parlant dels hospitals de Sant Joan de Déu, estic parlant de l'hospital de la Creu Roja, hem fet un replantejament i la seva funció és d'una forma seriosa i integrada dins el Pla sociosanitari. I això ja comença a donar tots els seus fruits a hores d'ara, tant qualitatiu com quantitatiu.

En relació a les residències assistides, el nostre objectiu és establir unes relacions més fermes dins l'àrea sanitària. I en aquest sentit, cal destacar dues iniciatives: una, el sistema d'informació unitària dels usuaris i residents; i l'altra, el subministrament de productes farmacèutics, mitjançant oficines de farmàcia pròpies. Finalment, hem començat a establir tots els mecanismes de relació amb atenció primària d'una manera estructurada i tenint com a eix els hospitals de mitja estada. Replantant la funció d'aquests equips de suport domiciliari, heretats de l'INSALUD, els hem també, Sra. Castillo, integrat dins els equips hospitalaris de mitja estada, fer-los efectivament, més importants.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Del que vàrem rebre a l'inici de la legislatura, o sigui, un projecte que, com li he dit al començament, no estava ni dibuixat i que no han trobat absolutament cap tipus de documentació, jo li faré, molt breument, perquè ja el temps m'està apurant, uns quants punts. Miri, avui per avui, presentem dos equips intrahospitalaris de valoració interdisciplinari i de gestió de casos sociosanitaris: 140 llits de mitja estada i de convalescència, -Sra. Castillo apunti, perquè després dirà que no li he contestat-; 22 llits de cures pal·liatives i 80 llits de llarga estada complexa; 4 equips de suport i d'atenció domiciliària.

Dins Menorca, Eivissa i Formentera, en aquests moments, estam adaptant les realitats socials i demogràfiques i culturals de cada territori. Aviat aquests dispositius, que ja hem dissenyat, sempre amb consens amb els consells insulars respectius, per cada una d'aquestes àrees.

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

I també, no vull acabar només amb una paraula, ahir jo vaig ser a Madrid i tots, totes les disset comunitats autònomes varen posar en coneixement de la Sra. Ministre, la Sra. Castillo, que feia tres ministres que tenien un pla sociosanitari que no han estat, nacional, *Plan sociosanitario nacional*, i que a hores d'ara encara no ha estat cap ni un d'ells capaç de treure endavant. I Com que no ha estat cap ni un d'ells capaç de treure endavant, les comunitats autònomes com la nostra han començat a desplegar el Pla sociosanitari i a començar a fer polítiques sociosanitàries, cosa que tres ministres seus, tres ministre del PP no han estat capaços ni de començar ni de fer un mal esborrany. Li he de dir més, a les comissions tècniques, on van tots els tècnics de les comunitats autònomes, Sra. Castillo, s'ha rebutjat sempre el Pla sociosanitari nacional. Això són els deures que fan vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Para fijar la posición, ¿grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Quin temps hi ha?

EL SR. PRESIDENT:

Deu minuts.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Perdón, Sr. Buele, cinco, cinco.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies per la reducció del temps inicial que m'havíeu assignat, però, efectivament, són cinc minuts, no? Amb cinc minutets intentaré no pujar aquí per cantar les excel·lències d'un govern com el govern del pacte de progrés en matèria de política sociosanitària, perquè no es poden cantar les excel·lències d'un govern que només ha tengut nou mesos per

exercir-les. Tampoc no podré cantar les excel·lències dels governs anteriors que, durant vint anys, sí han tengut competències per atendre aquesta comunitat autònoma en matèria de política sociosanitària i així estam i estàvem l'any passat.

Per a nosaltres, per al Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, aquesta interpel·lació que fa el Grup Parlamentari Popular, Sra. Consellera, és una interpel·lació important i valuosa, és una interpel·lació important i valuosa perquè creim que afecta, toca de ple el que és la política -així ho entenem nosaltres- progressista i nacionalista del Govern en matèria de política social, afavoridora de la salut de la ciutadania. El que passa és que, tal com se'ns ha estat presentat per part de la portaveu del Grup Parlamentari Popular, a nosaltres ens sembla que no ha acabat d'encertar en allò que creïem que valia la pena insistir. I m'explicaré.

Li hem pres nota de les coses que ens ha dit la portaveu del Grup Parlamentari Popular, hem fet com a quatre grans blocs d'assumptes. Lamentablement s'ha entretingut amb els tres primers i ha deixat el darrer, que és el bessó d'una interpel·lació que està, diguem, indicada com a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears. Vostè, Sra. Consellera, ha vist que li demanava que explicàs quina política sociosanitària vol fer; quins objectius més immediats s'ha marcat; quines solucions pensa donar; i llavors se'ns ha dit a tots els diputats i diputades d'aquí que no es parlaria d'espais sociosanitaris, i ha estat del que se n'ha parlat més, intentant explicar per què el pacte de progrés, en lloc d'aprofitar la feina feta pel Partit Popular la va deixar abandonada. I llavors ha entrat a fer-li dues preguntes: una, sobre personal i l'acord signat l'any 2000, i una altra, sobre gestió sociosanitària. I aquí nosaltres creim que hi havia el bessó de l'assumpte d'aquesta interpel·lació, però això ja no hi ha hagut temps per explicar-ho més detalladament.

A nosaltres ens sembla que, tal com s'ha presentat aquesta interpel·lació, Sra. Consellera, s'ha confús política sociosanitària amb política laboral i amb política laboral hospitalària. Per al nostre grup parlamentari, la política sociosanitària va per damunt de problemàtiques laborals concretes i va per damunt de considerar-la com una activitat purament i merament hospitalària. Unes bones polítiques sociosanitàries obren moltes portes al desplegament de vides humanes que, de bon principi, semblaven trencades o abocades al més estrepitós dels fracassos; mentre que unes males polítiques sociosanitàries van reduint els individus a caramells, a munts de carn humana damunt la qual s'intenta experimentar tota casta de proves i d'assajos que, massa sovint, es van convertint en una font de greus maldecaps per a alguns, sobretot pels familiars més acostats i pels mateixos pacients, alhora que es van transformant en font de sucosos beneficis econòmics per a alguns altres. I pensam que, des del Govern de les Illes Balears, una política progressista i nacionalista que vulgui dur a terme una política social afavoridora de la salut de la ciutadania ha de tenir esment de tots aquests aspectes.

A Europa, la política sociosanitària que es fa als països més desenvolupats incorpora noves formes d'atenció que impliquen segments diversos, des dels familiars o laborals, passant pels

professionals sanitaris i pels professionals socials, arribant fins i tot als àmbits veïnals, esportius, culturals, artístics, religiosos, associatius, literaris o d'oci. Tot això, que el Pla sociosanitari de les Illes Balears hi fa al·lusió, és el que contribueix a fer que aquesta política social afavoridora de la salut esdevingui efectiva.

I per acabar, Sra. Consellera, si me permet, no s'espanti davant una interpel·lació que li pugui fer el Grup Parlamentari Popular, des del nostre punt de vista, cada interpel·lació que provés del Grup Parlamentari Popular esdevé un acte autocrític de si mateix. Si allò que hi ha gent que avui veu que és bo i millor, a través dels mitjans de comunicació i de l'opinió pública, el Grup Parlamentari Popular manifesta que és xerec, què no deu pensar el Grup Parlamentari Popular respecte d'allò que l'opinió pública ja considerava xerec, és a dir, la política que es va fer mentre ells estaven governant? Segurament deuen reconèixer que va ser nefasta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo he de confessar que m'han agafat amb el pas canviat en aquesta interpel·lació, nosaltres veníem a rallar de política sociosanitària de les Illes Balears i pensam que el títol d'aquesta interpel·lació havia d'haver estat política sociosanitària residencial a Mallorca, perquè no han parlat només que d'aquest tema. Nosaltres pensam que la política sociosanitària, i nosaltres hem vingut a parlar de política sociosanitària, és la política que es fa a la gent gran i per tant és molt important a les Illes Balears, i no podem tan sols parlar de política a centres assistencials i menys, en concret, d'un determinat GESMA, que és una part important, importantíssima, però no única de la política sociosanitària que s'ha de dur a terme, atès que la política sociosanitària més important que pensam nosaltres que s'ha de fer, s'ha de fer en els domicilis dels ciutadans, no en els centres assistencials.

De totes maneres jo aprofitaria, ja que amb una interpel·lació no podem entrar a debat amb l'interpel·lant, però aprofitaria una pregunta a la Sra. Consellera, perquè s'ha dit que, textualment, que GESMA l'ha encarregada de dur el canvi de política sociosanitària a les nostres illes. Jo volia saber si això és així o no és així, perquè jo no tenc entès exactament això, però voldria saber si ho és.

Bé, nosaltres pensam que una bona política sanitària s'ha de basar a prestar el màxim de serveis en els domicilis, desenvolupar recursos complementaris al domicili, crear domicilis alternatius i per últim l'objecte quasi únic de la interpel·lació, que és disposar de recursos residencials. Nosaltres pensam que quant als serveis a domicili, aquesta comunitat en aquests moments ha donat una empenta molt forta sobre aquest tema, recordem que les prestacions socials

bàsiques, que estan a càrrec de la Conselleria de Benestar Social, s'han desenvolupat moltíssim; jo vull recordar, per exemple, les dades que sé més, a Menorca han passat de 20 milions el 99 a 90 milions el 2003, el 2002, perdó, de pessetes estic parlant evidentment; vull recordar que abans el Govern balear es limitava a reenviar els doblers que enviava el Govern central, i en aquest moment posa dels seus recursos una bona quantitat.

A part d'això, els recursos domiciliaris, evidentment, passen per l'ajut a domicili, etcètera, però tot aquest discurs que nosaltres veníem preparats avui no el podem pràcticament perquè pensam que no s'ha parlat d'açò. Per tant, Sra. Consellera, nosaltres ens limitarem a parlar dels recursos que vostè ha dit residencials. Fins ara només teníem residències d'ancians i en aquest moment, després de les transferències, després de nou mesos de transferències, i sense voler parlar d'aquell famós protocol d'intencions que nosaltres ja hi vàrem estar en contra i que no serveix per a res, passarem per sobre d'això, però s'ha de dir que en aquest moment pensam que, des del punt de vista residencial, no podem disposar fins que tenguéssim les transferències d'infraestructures, que eren a GESMA. En aquest moment s'està fent el canvi, o ja s'ha començat i ja està quasi acabat, el canvi d'hospital d'aguts a hospital de mitja estada, s'està remodelant el psicogeriatric, s'estan distribuïnt aquestes infraestructures. Vull dir, pens que Son Dureta s'està destapant bastant bé, perquè és cert que hi ha llits buits en aquests moments, fins i tot hi ha moments que hi ha hagut una planta quasi del tot buida.

I quant a Menorca i a Eivissa, amb la transferència de benestar social, pensam que estan encaminats aquests dos centres sociosanitaris, que han de ser, com diu el Salvà de "Vida als Anys" de Catalunya, han de ser centres polivalents, perquè hi ha d'haver psicogeriatric, palliatius, mitja estada, etcètera, en el mateix centre, no seran com els centres de Mallorca únicament per a la població evidentment, i aquests centres es començaran aquest proper any o a principi d'any. Nosaltres pensam que el que tenim més endarrerit, malgrat avui he sentit a la consellera que potser que el que aquí es fa a Mallorca que és la creació del que l'Héctor Maravall de l'IMSERSO denominava unitats d'avaluació i diagnòstic, que els assignin els recursos més adequats. Nosaltres aquestes unitats d'avaluació a Menorca i a Eivissa no existeixen, aprofitaríem aquesta interpell·lació per preguntar a la consellera si en un futur pròxim s'han de posar.

Nosaltres pensam que estan ben encaminades les polítiques sociosanitàries en general, més endarrerides les polítiques sociosanitàries residencials, ja que només fa nou mesos que les tenim. Però bé, fa molt de temps que anem endarrerits, jo vull recordar aquí, només per acabar, una carta, *Carta abierta al conseller de Sanidad*, l'any 97, que se li demanava la situació sociosanitària: "*El Govern considera muy costoso el proyecto de centro sociosanitario*" -a l'any 97-; "*La petición del centro sociosanitario se incluirá en el Plan balear de Salud*", l'any 97, el febrer, no s'hi va incloure evidentment. Vull dir que això fa molt de temps que funciona, ara ens hem encaminat, anem a continuar; esperarem la moció de la Sra. Castillo, per entrar en debat amb ella i després decidir si votam a favor o no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gascón. Para réplica, durante cinco minutos, tiene la palabra la Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Estic segura que vostè serà generós amb el temps després de veure el que ha passat aquí. Sra. Consellera, no és que venguem a parlar de GESMA o no venguem a parlar de GESMA, és que vostè ens parla aquí del que vol; vostè no parla de GESMA, evidentment, pel sistema de quotes que tenen instaurat en el seu pacte, és a dir, sempre hem dit que és molt legítim, però els problemes es comencen a veure abans, vostè no vol xerrar de GESMA perquè no és el seu redol. I vostè ve aquí, ens parla de la llei de salut, ens parla de formació, ens parla d'altres històries que jo no he esmentat en cap moment.

Però, en definitiva, entrem en el contingut. Li he de dir que el Protocol del 98, com ha dit vostè i han dit altres persones que han comparegut aquí, paper mullat; paper mullat per la forma, perquè no estava aprovada la Llei de protocols. Vostè s'ha de fixar en el contingut, i li he de dir, Sra. Consellera, per si vostè no ho ha sentit darrerament, que la gran part del personal que fa feina als centres que s'estan reconvertint a sociosanitaris loen la gestió de l'anterior conseller que avui tenim aquí present, el Sr. Francesc Fiol; diuen: *Con el PP estábamos mucho mejor, con el PP estábamos mejor*. No, Sra. Caro, no se'n rigui, perquè és preocupant, i a vostè, jo crec que per a vostè és més preocupant encara perquè, fins i tot, la Sra. Consellera me deia que l'he desmerescuda, perquè he dit que vostè no havia participat, però és que quan xerràvem vostè no era aquí, per tant, molt d'interès, per suposat, no hi deu tenir.

(Petit aldarull a la Sala)

Jo no sé, la veritat és que entrar en totes aquestes qüestions, faré una pinzellada amb les intervencions del Sr. Buele i del Sr. Gascón. El Sr. Buele, és normal que vostè pugui aquí i ens digui que no cantarà les excel·lències del pacte, és que no pot, no pot, però és que, a més, no pot, i a més, no vol tampoc; perquè resulta que vostè puja aquí, ens diu una cosa, ens conta una història, l'entenc, vostè ha de fer el seu paper davant aquest plenari, però és que després tenim que la seva comissió sectorial de sanitat del PSM diu tot el contrari, Sr. Buele, tot el contrari; diu coses com, bé, a part de ficar-se en les quotes PSOE, Esquerra Unida, dins la conselleria, que diuen que no funcionen, després diuen que el Doctor Carbonero ha afegit una sèrie d'arguments amb la necessitat de dissoldre GESMA. Com que no ha demostrat gestionar amb eficàcia necessària la reconversió; que la gestió sembla que en molts casos respon a interessos personals que no a interès sanitari públic; que no ha sabut crear un clima de pau social; que ha generat frustració i desànim, etcètera. Per tant, això és la comissió sectorial de sanitat del PSM, Sr. Buele; per tant, vostè pot pujar aquí i fer el seu paper, però tots sabem el que vostès pensen.

I respecte de la intervenció del Sr. Gascón, li he de dir que jo gaudesc de sentir-lo parlar, i és ver, Sr. Gascón, almanco vostè dóna un poquet més de nivell i xerra de política sociosanitària, però li he de dir que potser vostè està a Menorca i no se n'adona, però és que les unitats d'atenció domiciliària, a què vostè es referia, estan previstes en el Pla sociosanitària, són les PADES famoses, estan previstes, però és que havien d'entrar en funcionament a l'estiu i encara no han entrat en funcionament. Per tant, és que aquí, per exemple, tenim un incompliment; vostè s'hauria d'informar un poquet millor. I també, quan ens diu que s'ha descongestionat Son Dureta, si fa dos dies va sortir als mitjans de comunicació que havien habilitat les habitacions per ficar un quart llit perquè hi havia una saturació o un col·lapse, després diuen que no, que és saturació, no és col·lapse. Però bé, en definitiva, el que hi ha són quatre pacients per habitació.

I Sra. Consellera, perquè realment la interpellació és per a vostè, li diré que vostè no m'ha respost cap de les qüestions que jo li he plantejat, cap, quan me deia apunti, apunti, que després me diu que no li he contestat, vostè ha demostrat que ha llegit un discurs, perquè m'ha contestat coses que jo ni tan sols li havia demanat, com era l'ocupació de l'hospital General. Jo fa temps que li dic que és una ocupació d'un 95%, és clar, perquè de 167 llits que hi havia vostès han tancat la gran majoria, n'hi ha 66 d'operatius; i vostè i el Sr. Juli Fuster, que també és aquí present i li he d'agrair, me deia que no que hi havia 100 llits operatius. I avui, al final la veritat arriba, i avui ha reconegut vostè que només n'hi havia 66. Així és fàcil tenir un 95% d'ocupació.

Però bé, en definitiva, les qüestions que jo li plantejava era el compliment de l'acord de maig del 2000 de personal, de si GESMA, que potser no sigui l'única que du endavant la reconversió sociosanitària, però sí és la principal empresa que gestiona aquesta reconversió, aquesta empresa es va comprometre amb un 10% de personal no permanent i actualment, vostè no m'ho ha desmentit, per tant serà així, el que hi ha és un 10% de personal permanent i la resta de no permanent. I amb el Partit Popular això no passava, es feien avaluacions cada sis mesos i als tres anys es feien fixes les persones, tal com manava la legislació. En aquest moment el que es fa a GESMA és un incompliment de la legislació i un despreci tant al personal com als acords que s'han signat.

Després el tema de previsió, no m'estendré molt perquè no tenc molt de temps, la mobilitat interna. Tots els sindicats, tots els treballadors estan indignats amb vostè i amb el Sr. Carbonero, perquè el que diuen, i ho diuen ells i no som jo, diuen que hi ha una previsió digital, que això vol dir que col·loquen els seus, com deia a la comissió sectorial del PSM abans.

L'absentisme laboral a l'empresa pública GESMA és prop del 45%. A mi me preocuparia molt aquesta dada, Sra. Consellera, també l'apuntaria fins i tot. I no negocien absolutament res, perquè el Partit Popular podia tenir idees diferents en la part social, sobre el fons podia no estar d'acord, però almanco ens sèiem, discutíem, xerràvem i donàvem participació a la part social, que és el que s'ha de fer; vostès la

desprecien i ni tan sols s'asseuen amb ells per xerrar dels temes, de tot tipus de temes.

Per tant, la política de personal, Sr. Buele, crec que ha estat vostè que m'ho ha dit, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President. També entra dins el que és política sociosanitària, només faltaria.

I respecte a la gestió preferent que jo li comentava, les obres de l'hospital General, a qui vol enganyar, a qui vol enganyar, Sra. Salom? Varen tancar la unitat d'oncologia, la planta d'oncologia per crear la unitat de cures pal·liatives, i encara no s'han començat les obres. Què me diu que han començat? Si han començat, tal vegada va ser ahir; i varen posar el precinte per figurar que havien començat, però no han començat. Sra. Salom, no li dic jo, aquí hi ha molts de treballadors que fan feina allà, hi ha molta gent que li ha dit durant tota aquesta setmana, per tant crec que joestic fora de dubte, en tot cas és vostè que avui diu mentides aquí. Resulta que a l'hospital General tenen tancades tres plantes, tres plantes que es podrien emprar perfectament com a aguts, i quatre quiròfans, mentre les llistes d'espera que, avui, el Sr. Font deia que es disparaven, se xerrava de consultes, però també hi ha una llista d'esperar quirúrgica que s'ha disparat, Sra. Salom, i ara és el període on les malalties respiratòries s'agregen perquè nosaltres tenim una comunitat autònoma on el nivell d'al·lèrgies és molt elevat, i ara es començarà a agreujar més, perquè la descongestió...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President. La descongestió dels hospitals no s'ha fet, perquè les UCIS, les que s'encarreguen de derivar els malalts tampoc no han funcionat, perquè està, és evident, quan no s'han descongestionat els hospitals.

En definitiva, ja li dic, i acab amb això, Sr. President, vostès després als treballadors els diuen que no tenen doblers, que el problema és que, clar, la finançació de Madrid ha estat insuficient, no tenen doblers, però resulta que, clar jo ho vaig saber dilluns, perquè dissabte teníem un congrés molt important per al nostre partit, el Partit Popular, però dissabte es va publicar en el BOIB, que esper que sigui vera, que no hagi d'anar als fons de la conselleria a comprovar-ho, allà on es convocava un concurs sobre creativitat, producció, planificació, mitjans i difusió d'una campanya de conscienciació social i participativa del sistema sanitari de les Illes Balears, una altra campanya de publicitat. I saben quin és el pressupost d'aquesta campanya de publicitat? Prop de 300 milions de pessetes.

(Remor de veus i aldarull a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Cinco segundos, Sra. Castillo, o le retiro la palabra.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Per tant, Sr. President, acab tot d'una, no tenen doblers per fer fixos, per fer obres, per pagar la gent que se n'ha anat a l'hospital de Son Llätzer, no tenen doblers per a res, però per a campanyes de publicitat, que aquesta el termini que té serà just a les eleccions, sí tenen doblers; i no són 300 milions de pessetes, Sra. Salom, amb aquests doblers el Partit Popular hagués fet bé la reconversió i hagués minvat, i molt, la llista d'espera de la nostra comunitat.

Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Castillo. Para contraréplica, durante cinco minutos, tiene la palabra la Sra. Consellera de Sanidad.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, gràcies senyores i senyors diputats. El primer de tot, contestaré a la Sra. Castillo perquè no es pot venir a aquesta cambra i parlar sense coneixement de causa i sense prendre's la molèstia de contrastar les informacions que li fan arribar o que surten als mitjans. Les dades concretes, que vostè tendria obligació de conèixer, desmunten tota la seva gran demagògia parlamentària. Miri, des del mes de juny, quan vàrem començar la feina de relació que jo he expressat abans a la meua resposta, entre Son Dureta i l'hospital Joan March fins a setembre, s'han traslladat 440 pacients de Son Dureta o dispositius socio-sanitaris. Sí, Sra. Castillo. De manera que només per això ja és impossible que Son Dureta estigui col·lapsada, tal i com vostè afirma, a no ser que vostè hagi somniat alguna epidèmia i que no l'haguem poguda contrastar des de la Conselleria de Salut. La mitjana de pacients que en el mes de maig esperaven cada dia a urgències de Son Dureta era de 28, en el mes de setembre ha estat del 12,9, cosa que vol dir, Sra. Castillo, que l'atenció als pacients ha estat molt millor que en el seu temps. I la mitjana de llits del mes de juny era de 18 i ara és màxim de 3 a 5. Aquestes són les xifres de la realitat actual, Sra. Castillo, i crec que són prou contundents per elles mateixes.

Però n'hi donaré una altra d'avui de matí, a les nou del matí: avui, a les nou del de matí, hi havia a les urgències de Son Dureta 5 pacients, 5, pendents de llits d'urgència, mentre que a l'hospital comptam amb 6 llits suplementaris. Això, Sra. Castillo, no havia passat mai dins el mes d'octubre en tota la història de Son Dureta quan, evidentment, Sra. Castillo, era gestionat per vostès des de l'INSALUD.

Tots els treballadors, nosaltres tenim clar, i sempre ho he dit, que la reconversió és difícil i és complicada, tots els canvis, Sra. Castillo, tant a nivell individual com col·lectiu, impliquen preocupacions i pors; el que sempre ha dit aquesta consellera, el que sempre ha dit aquest Govern, i el que sempre ha complert i complirem és que cap treballador, Sra. Castillo, se'n anirà al carrer, cercarem un per un tots els llocs de treball que siguin pertinents; els ajudarem en la formació continuada; els ajudarem en tot el que sigui possible, i vostè, amb la seva demagògia que la caracteritza, sempre que parla de treballadors diu: tots els treballadors de GESMA, tots els treballadors del Complex Hospitalari. I no, Sra. Castillo, hem tengut problemes a cada un i a tots els hospitals, però avui per avui, l'hospital Psiquiàtric està tranquil i m'ho han dit els mateixos sindicats; avui per avui, que me vaig reunir la setmana passada amb ells, avui per avui, l'hospital Joan March està tranquil i va bé; i avui per avui, Sra. Castillo, jo li reconeixeré, hi ha un problema a l'hospital General que pens que, de forma immediata, es podrà resoldre perquè el número de treballadors que presenten aquest conflicte no són tots els treballadors de l'hospital General, tal i com vostè, cada vegada que puja aquí vol fer que quedi palès. I a més me diu de forma, impunement, de forma impunement, Sra. Castillo, me diu mentidera, quan jo li dic que vostè falta a la realitat, que és una manera més dolça d'expressar-se, Sra. Castillo, vostè protesta, i jo he de sentir aquí, cada vegada que vostè puja, que vostè, sense cap tipus de rubor, m'insulta i me diu mentidera; i jo no ment Sra. Castillo, vostè canvia les dades, vostè canvia les xifres, vostè només fa comptes d'un determinat mitjà i vostè només conta d'un determinat mitjà de comunicació totes les dades que li donen, i això no és correcte, Sra. Castillo; perquè vostè me fa moltes preguntes orals, efectivament, i jo les hi contest amb temps i ritme que pertanyen i jo li dic sempre la veritat, Sra. Castillo, i la reconversió dels hospitals d'aguts que teníem i, com ha dit molt bé el Sr. Gascón, amb hospitals socio-sanitaris no és una tasca fàcil, és una tasca molt complicada i que la resollem de forma adequada, passa a passa i moment a moment que tenim tota la problemàtica.

Quant a les preguntes que m'ha fet el Sr. Gascón, sí que m'agradaria contestar-li que, evidentment, GESMA no s'encarrega de fer tota la reconversió de tots els hospitals socio-sanitaris. I també té raó quan diu que no hem parlat de Menorca i d'Eivissa i de Formentera, ni de l'atenció domiciliària que teníem previst fer. És veritat, Sr. Gascón, que sí és vera que tenim un hospital Verge de Montetoro que aquest Govern ha hagut d'impulsar, ha tret el concurs i que és ben necessari tenir uns llits socio-sanitaris amb el perfil dins el mateix hospital Verge de Montetoro és veritat que en aquests moments no està posat en marxa, però també li contestaré que pensam que de forma immediata, dins aquests propers mesos, màxim dins el mes de gener, això serà una realitat, i no sols, Sr. Gascón, a Menorca, sinó també a Eivissa i a Formentera.

I me pareix que he pogut, bé, sí, m'agradaria anar-me'n...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sra. Consellera.

(Remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Un minut només, un minut, Sr. President, perquè sempre es parla de la pinça d'Esquerra Unida i tot això i jo només entenc de col·laboradors bons, jo tenc un gran col·laborador, que és el Sr. Jaume Carbonero, tenc un altre col·laborador, que és el Sr. Onofre Pons, que està aquí amb nosaltres, i m'és exactament igual si un és del PSM i si l'altre és d'Esquerra Unida, jo només sé que són molt bons, jo només sé que són els millors; el Sr. Onofre Pons és el millor en cures pal·liatives i el Sr. Carbonero és el millor, com a Gerent de GESMA. I és del que jo entenc, tota la resta són imaginacions de la seva portaveu de sanitat que ...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

... ja no sap què ha de dir per ficar-se amb aquesta Conselleria de Sanitat.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera.

III.1) Moció RGE núm. 3027/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adjudicació de menjadors escolars, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2119/02.

Acabado este punto del orden del día, pasamos al siguiente, que es la moción número 3027, presentada por el Grupo Parlamentario Popular, relativa a la adjudicación de comedores escolares. Para su defensa tiene la palabra el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Hay un autor alemán, Völker, uve, o, dos puntos, ele, k, e, ere, lo deletreo porque después algunas veces se me aparecen nombres que luego yo no sé quienes son, que publica un libro llamado *El elogio de la mentira*, quiero empezar por aquí porque veo que este gobierno siempre lo hemos acusado, y es verdad, que es un gobierno que practica mucho esto. Pero yo quiero distinguir dos cosas, que son fundamentales: una cosa es mentir y otra cosa es decir mentiras. Decir mentiras es decir imprecisiones conceptuales que no cuadran con la realidad, que eso es más o menos admisible, porque hasta la ignorancia exime en algunas cosas, pero mentir, mentir, indica una clara intencionalidad. Y en el caso de los comedores no sólo se dicen mentiras, también se miente. Tenemos un

gobierno que conviene que lea *El elogio de la mentira*, uno de sus párrafos es "la mentira mueve al mundo".

Bien, llevamos un año hablando de comedores escolares, lamentablemente no hemos hablado de lo más importante de los comedores escolares, ya lo añadí el otro día, de su papel importante que hacen que los chicos adquieran hábitos alimenticios adecuados y que adquieran normas de urbanidad y cortesía, en fin, que se sepan comportar en la mesa. Y que ese espacio de comedor y ese tiempo que hay sea un espacio pedagógico, educativo. Las circunstancias (...) por otros derroteros, por eso la perspectiva de los comedores hoy es otra por esas circunstancias que yo decía.

Hechos, no palabras, hechos, los hechos son como son y a ellos me voy a remitir, ustedes los conocen, pero conviene que quede constancia lisa y claramente en el *Diario de Sesiones*. Nadie negará que ha habido un trato de favor y que para ese trato de favor se ha tenido que hacer algo, y lo que se ha hecho es rehacer un expediente para darle visos de legalidad, eso es así. Y ¿por qué esta afirmación? Primero, porque las compulsas, como ya hemos dicho en más de una ocasión, tienen fechas distintas, las compulsas de las actas, que las hojas de las actas no estaban firmadas, justamente donde no coincidían con las primeras en la fecha de compulsas; que hay firmas diferentes en las hojas; que los escritos de licitación no tenían fecha, no indicaban el colegio al que se presentaban, como si la mesa de contratación fuera una mesa con poderes adivinatorios. Es decir, yo hago un escrito, lo firmo y la mesa sabe a que colegio voy a ir, porque tiene una facultad de poder adivinatorio. Que el otro escrito de licitación se firma por el licitador y su segundo apellido está erróneo, este señor firma un escrito y su segundo apellido es erróneo.

La documentación se remite fuera de plazo, hay al menos una firma falsa, se presenta el escrito fuera de plazo y no hay constancia que el licitador fuera invitado al procedimiento de contratación, como es un procedimiento negociado significa que ha de ser invitado, se nos ha dicho que fue invitado porque así lo recoge el acta, el acta número 3, la variante número 3 del acta. Pero cuando uno acude al registro de salida de la conselleria en el mes de julio y lo comprueba con las fechas que hay en el acta, resulta que en el registro de salida no aparece y el registro de salida es lo que da constancia de los escritos que se remiten y se envían desde la conselleria.

Se ha engañado al Parlamento, en esta teoría de la mentira se engaña al Parlamento, porque se remite una acta a este Parlamento de una mesa de contratación y a los seis meses se remite otra y no son las mismas, no cuento el borrador, que dicen que era borrador el primero, no lo cuento, ese no lo cuento, ¿qué ha pasado aquí si las compulsas dicen que concuerda fielmente con el original? Pues resulta que, yo no dudo de las compulsas porque el funcionario lo ha compulsado, yo no dudo de eso, ¿pero qué original es? El uno, el dos, o el tres, al menos hay tres originales.

Todo eso que he dicho ahora no es un juicio de valor son hechos y por tanto, están avalados y así nos hemos preocupado de hacerlo por una peritación caligráfica y por una

acta notarial, son hechos. Por si eso fuera poco, resulta que se contrata a una comunidad de bienes y eso significa dos cosas, que se incumple la Ley de contrato con las administraciones públicas, se incumple su reglamento y además se incumple el pliego de condiciones o de cláusulas administrativas de contratación que la propia conselleria elabora en su departamento. Ambos incumplimientos se derivan de la incapacidad que tienen las comunidades de bienes para contratar con la Administración. ¿Por qué se contrata a ACO CB si la propia conselleria exige en sus pliegos que los contratistas sean personas físicas o jurídicas? Y esta no son ni una cosa ni otra. ¿Por qué se contrata a ACO si la Ley de contrataciones públicas y su reglamento expresamente lo prohíben? La junta consultiva de contratación del Ministerio de Hacienda viene manteniendo en sus distintos informes que la Administración no puede contratar con comunidades de bienes. Doctrina del Tribunal Constitucional, también me referí a ella, una doctrina muy clara, habla esta doctrina en este sentido de que no se puede contratar con estas comunidades de bienes porque son sociedades irregulares, no inscritas en el Registro Mercantil, no tiene personalidad jurídica, es decir carece de autonomía para operar en el tráfico mercantil como sujeto de derechos y obligaciones. Sentencia del Tribunal Supremo número 1066/99 de 14 de diciembre, hay otra del año 2000 a la que me referí anteriormente en otra intervención. ¿Debemos recordar la legalidad para que esta se cumpla? Yo creo que no, en este caso ha habido muchas casualidades, muchas y eso no es motivo del azar, allí ha habido un plan preconcebido, una clara intención política, es un claro caso de nepotismo, se han manipulado las actas, se ha contratado a quien no tiene capacidad para contratar y se han rehecho los expedientes violentando la legalidad.

Aquí hay una clara responsabilidad política, independiente de la penal que se pudiera derivar, pero nadie menos que el conseller que reconocer los errores cometidos, ni aplicarse el conocido eufemismo de la mujer del César, nadie salvo el conseller está en ese capítulo. El conseller Pons se niega a admitir su responsabilidad política y en su lugar hecha tierra para tapar unas vergüenzas que están al aire y que son notorias y que todos vemos. No se siente responsable de nada, a pesar de haber firmado la adjudicación y se ampara en la ignorancia que podría excusar a cualquier ciudadano, pero no a quien tiene la obligación de no ignorar, ni siquiera cuestiones políticas elementales como la que yo he citado antes de la comunidad de bienes. El conseller Pons se ha convertido en un especialista en rehuir responsabilidades, las diluye como si fuera en azúcarillo en el agua y los deriva hacia otros, incluso el otro día escuché que se refería a la época de UCD, yo no sé que tiene que ver UCD en estos temas. Se atreve además a decir que hay campañas y eso a nuestro juicio es algo inaudito. Usted Sr. Conseller, que se está riendo, no tiene que reírse tanto, tiene la obligación ineludible de depurar responsabilidades políticas, pero ahora me refiero a una empresa de su directora general, usted tiene la obligación, ya sé que ha dicho que no lo hará, lo viene diciendo a pesar de que usted, Sr. Conseller, hizo una investigación que es de risa, es de risa, lo hizo para cubrir el expediente.

En este tema, Sr. Conseller, presentamos una moción, el primer punto es claro, nuestros informes jurídicos, lo que sabemos, la realidad es que ACO CB no podía contratar por la Administración que hemos dicho, no se le invitó, eso es lo de menos en este caso, no puede contratar porque no es persona jurídica ni persona física. Y el segundo punto, como es obvio, después de darle oportunidades al conseller para rectificar, pedirselo, decirselo que aquí había cosas cuando menos muy irregulares, no ha hecho nada. El Sr. Conseller pasará a la historia, si es que pasa, la historia de Mallorca por algunas cosas y una porque va a ser un conseller especie *Mastercard*, la tarjeta *Mastercard* se llama cero responsabilidad, porque si uno la pierde o la utilizas mal, no pagas y aquí pasa igual, nadie responde de los hechos, todos los hechos tienen consecuencias, usted es el "conseller *Mastercard*".

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios per la seva intervenció. Grups que volen intervenir en fixació de posició? Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Volia començar aquesta intervenció lloant el gust literari, ja sabia que tenia un gust molt bo, del Sr. Jaén Palacios, aquest llibre que ens ha citat *Elogi a la mentida*, evidentment va molt bé amb ell, perquè a pesar que no tenguí inconvenient en acusar de mentiders els altres, el que sí és cert és que aquí qui diu coses que no són certes, que són falses és ells, no és el conseller. Per exemple una cosa molt senzilla, quan insistentment atribueix a la conselleria l'adjudicació de tres menjadors escolars, quan sap que la conselleria només n'ha adjudicat dos, una qüestió que és mentida, digui-la com vulgui, no és veritat i vostè ho sap i ho repeteix de manera absolutament insistent.

En tot cas, ja li dic, lloar el seu gust literari, segur que és molt més entretingut que els dossiers que altra vegada he tornat repassar, el que la conselleria va tenir la delicadesa d'enviar als grups parlamentaris, repassar una vegada més la seva intervenció a la interpell·lació de fa dues setmanes, no he repassat totes les preguntes perquè han estades tantes, d'uns cas inexistent n'han feta una cosa tan grossa, n'han parlat tant que sincerament no ho he repassat tot, però he mirat una mica per sortir a respondre aquí i refrescar una mica les coses i sincerament és sorprenent la capacitat, ja dic d'un cas inexistent, de fer-ne una gran bola com si això fos un cas, no sé d'absoluta corrupció, estam parlant de dos menjadors escolars, estam parlant d'un negoci absolutament mínim, que realment encara que existís aquest escàndol sincerament res en comparació amb els que protagonitzaven vostès en les èpoques que varen governar, perquè clar aquest escàndol no és, aquest cas és inexistent i a pesar de tot segueixen una vegada i una altra. Ja he dit que abans de dir mentiders als altres, miri el que diu vostè, procuri dir la veritat i no coses falses, però a més

després fa acusacions continuadament de tipus penal, està dient que s'han comès no sé quants de fet delictius.

Bé si vostè sap que hi ha fets delictius vagi als jutjats, per favor, no vengui aquí, és que ho estan parant, també és un fet delictiu no posar-ho en coneixement de la justícia aquests fets delictius. Per tant, aquí perquè té la impunitat i immunitat que dóna a vegades aquesta tribuna, pot fer les acusacions que li doni la gana, però no va als jutjats. Sincerament molt trist aquesta posició del Sr. Jaén Palacios. Però no sé, supòs que seguirà, ara ve aquesta moció després vendrà no sé què més, però seguiran. En fi d'un diputat que és capaç d'escriure un novellma de 100 pàgines aproximadament, per explicar que el més normal del món és que 74 ciutadans argentins vagin a votar a Formentera, la capacitat de fer faules literàries, a part del bon gust literari, la capacitat de fer faules és tan impressionant que evidentment no acabarà això aquí, però bé, allà vostès. Però crec que hauríem d'anar una mica a centrar el tema, a veure què passa, quin és el problema dels menjadors escolars, quin és el problema d'aquestes adjudicacions. Per cert, ha baixat una mica el discurs incendiari que va fer fa dues setmanes, no sé si això és una planificació i si ara tornarà a pujar de to, però el cas és que en aquesta comunitat des de què hi ha un Govern del pacte de progrés hi ha més menjadors escolars, molts més menjadors escolars. Aquesta és una de les coses realment important. Una altra cosa realment important, totes les adjudicacions dels menjadors escolars s'han fet respectant escrupolosament el que han dit les meses de contractació, Sr. Jaén Palacios, no com passava en altres èpoques. I ja dic si vostè creu que les meses de contractació, per cert formades bàsicament per funcionaris que procedeixen de la seva època, són una colla de delinqüents, en comptes de difamar-ho des d'aquí de manera constant, com fa vostè, vagi als jutjats. Els funcionaris s'han ratificat en les seves decisions, amb el contingut de les actes i han negat qualsevol manipulació o pressió política, però així i tot vostè segueix endavant i segueix dient el mateix.

Per altra banda, on són les impugnacions que han fet altres empreses que poguessin tenir interès per portar els menjadors escolars? On són? Davant tantes irregularitats, sí que es coneix que directors de centres i pares d'alumnes diuen que estan perfectament d'acord en les adjudicacions i que tot això és una campanya..., sí Sr. Jaén Palacios no ho diu el conseller, ho diu molta més gent, aquest diputat humilment creu que vostè i alguns altres, no molts més, estan fent una campanya de difamació contra el conseller d'Educació d'aquest Govern, absolutament, voluntàriament, intencionadament, una campanya de difamació. Anem a veure, després de tot el que han dit, després de les preguntes i les interpellacions ara ve la part substancial, la moció, què és allò que proposen. No sé quantes persones haurien d'anar a la presó, no, no vostès presenten una qüestió de tipus jurídic que no és aquest Parlament el lloc per dilucidar-ho, de veure si una comunitat de béns pot o no pot participar, ja li ho va dir el conseller, en èpoques anteriors, fins i tot s'incitaven que es presentessin com a comunitat de béns. Diu que ha sol·licitat un informe jurídic, bé quan hi hagi l'informe jurídic s'actuarà en conseqüència, no perquè ho digui el Sr. Jaén Palacios, la conselleria té demanat l'informe jurídic, ha actuat en això seguint una tradició que hi havia, de poder concórrer

comunitats de béns. En qualsevol cas l'únic fet realment important, com ja he dit abans, és que ara hi ha molts més menjadors escolars que durant la seva època.

Però bé aquesta moció, aquest punt un tema jurídic, s'han fetes consultes jurídiques, s'està pendent de resoldre, això punt número 1. Punt número 2, reprovar el conseller. Home algun mínim de contingut polític hauríem de dir, jo supòs que vostès no els agrada aquest conseller, però vaja en base a tot allò que ha dit anteriorment vostè Sr. Jaén, ja no hauria de demanar la seva reprovació, hauria de demanar, no sé que l'empresonessin per no sé quants de delictes, o que l'afusellin a trenc d'alba al costat d'una tanca de cementeri perquè amb aquestes acusacions i aquesta nova tornada de "*España una grande y libre*" que està propugnant el Sr. Aznar, qualsevol dia tornaran aquestes coses. Però en qualsevol cas, és que l'han acusat de molts de delictes, miri evidentment des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista no volem reprovar el conseller, el volem encoratjar que sigui duent endavant la mateixa política, que augmenti els menjadors escolars i que evidentment tot això es faci sempre com s'ha fet fins ara l'adjudicació de menjadors escolars, respectant escrupolosament les decisions de la mesa de contractació, no com es feia en altres èpoques.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Buele en nom del Grup del PSM-Entesta Nacionalista té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta moció que presenta el Grup Parlamentari Popular és una moció que ha estat presentada pel seu portaveu, que ha aprofitat la circumstància per dir allò que ja sabíem i jo també pujo aquí dalt amb la intenció d'aprofitar per dir allò que ja sabem. No ens ha dit res de nou, ens ha repetit el que fa setmanes i mesos ens està dient i a més figura per escrit i a més amb les mateixes paraules, l'única cosa que canvia és la formulació de la presentació, que en aquest cas es presenta com una moció perquè aquest ple l'aprovi, es suposa, no es deu presentar perquè sí, sinó perquè tiri endavant, hi hagi els 59 vots favorables d'aquest Parlament a favor de dos punts, un punt que demana la nul·litat d'una contractació i un altre punt que reprova la política d'adjudicació de menjadors. Jo li voldria fer notar al portaveu del Grup Parlamentari Popular, no sé si s'ha fixat, però quan ha entrat a presentar els dos punts el llum vermell ja estava encès, o sigui que vostè ha pujat aquí a parlar i parlar i quan el llum s'ha posat vermell ha dit "he pujat aquí a parlar d'aquest tema, aquests dos punts", molt bé i tota la resta què?

Aleshores em sembla que l'única cosa nova que ens han dit i que no hem de votar i per tant, no cal fer-li massa cas, l'única cosa nova que ens ha dit ha estat l'al·lusió a *El elogio de la mentira*. Jo li voldria recordar de totes maneres, Sr. Portaveu del Grup Parlamentari Popular, que no per molt repetides les

elucubracions esdevenen mai fets, torn a repetir, no per molt repetides les elucubracions esdevenen mai fets. Vostè pot pujar aquí dalt, pot repetir per pa i sa el que vulgui, vostè pot fer allusions a contractacions irregulars, vostè pot dir el que pensi, el que vulgui, el que compta són els fets i els fets desgraciadament no coincideixen amb allò que vostè ens diu aquí, no coincideixen els fets, les paraules sí, la interpretació de fets sí, però els fets no, vostè està confonent una interpretació de fets amb els fets mateixos, no, és que un mateix fet jo el puc dir d'una manera i un altre el pot dir d'una altra. Vostè el diu de la manera que més li convé i l'única cosa que cerquen, des del nostre punt de vista, és que aquest segon punt de la moció preveient que no serà aprovat, continuarà, continuaran insistint. Vostè s'ha fixat, Sr. Diputat, el gran interès que demostra el Grup Parlamentari Popular en aquest tema? Vostè ha contat quantes diputades i diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular eren aquí quan vostè presentava aquesta moció? Aquest diputat sí, perquè tenia interès en escoltar-lo, a saber allò que vostè deia, els seus es veu que no, no arribaven a una dotzena de 28.

Vostè no es considera el creuat d'una causa perduda com ja li vaig dir anteriorment? Doncs miri, jo crec que valdria la pena que hi reflexionés, que hi pensés i que se'n donés compte que d'una palla n'ha volgut fer un paller, he dit que havia aprofitat vostè per dir allò que ja sabíem i jo també voldria aprofitar per dir allò que ja sé i allò que jo sé és que mitjançant aquesta campanya que intenten vostès ocupar els grups parlamentaris d'aquesta cambra i de rebot, o directament fer que el conseller d'Educació i Cultura hagi de perdre temps en atendre'ls, jo crec que un dels objectius que pretenen és obligar a passar per alt, que els menjadors escolars adjudicats per aquesta Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, ara són moltíssims més que l'any passat, que fa dos anys, que en fa tres i ja no en parlem de quatre, però moltíssims més i això vostès no ho volen valorar. Vostès no volen valorar que des de l'any 99 fins ara sempre ha anat en augment el número de menjadors, de forma que si l'any 99 eren 107, ara són 130 i n'hi ha un d'aquests 130 que vostè s'hi fixa, però n'hi ha 129 que vostè no en diu res i jo els vull treure aquí enmig, ja que vostè aprofita per dir el que sap, jo també aprofitaré per dir el que sé. El nombre d'usuaris d'aquests menjadors a vostè no els preocupa, si n'hi van 5 o 10 o 15, de 6.900 hem passat 10.700, entre el 99 i 2003, no és que hàgim augmentat en dos o tres, no de 6.900 a 10.700, que la inversió en equipaments de cuina d'aquests menjadors dels quals vostè no s'hi vol fixar i jo sí, hem passat de 180.000 euros a 300.500 euros, 50 milions de pessetes tampoc no és gran cosa, però és molt més d'allò que s'hi posava abans.

Jo crec que val la pena que quan intenti vostè desprestigiar, quan vostè intenti fer creure que el conseller d'Educació i Cultura mereix ser reprovat per la seva política que ha duit en l'adjudicació de menjadors escolars, s'està fixant en un puntet i deixa de veure tota la resta, en quatre cursos s'han creat 23 menjadors escolars nous i s'ha donat atenció a 3.800 alumnes més. I no és que només quedi per fer més menjadors escolars nous, és que el número d'alumnes i les ajudes que s'han donat en aquests alumnes, per part del Govern de les Illes Balears i d'aquest conseller que vostè vol reprovat per la política

d'adjudicació de menjadors escolars, també ha estat en augment. Com vol reprovat vostè a un conseller d'Educació i Cultura que d'1.125.000 euros passa a destinar 3.750.000 euros en ajudes individuals per assistir els menjadors, els quals vostè no s'hi vol fixar? I només es fixa en un o en dos i parla de tres, això és tot. Per això mereix la pena reprovat un conseller i la seva política d'adjudicació de menjadors escolars? I tota la resta no serveix per res, tot allò que no fa referència a tot aquest un, o dos o tres, no serveix per res.

Sr. Diputat, jo li recoman que així com els seus diputats i les seves diputades han fet poc cas a la seva presentació, vostè reconegui que no val la pena seguir més, pot seguir fins allà on vulgui, vostè pot tornar a repetir una vegada i una altra el que ja ens ha dit moltes vegades, però sàpiga que la política del conseller d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears està aplicant en l'adjudicació de menjadors escolars, ho vaig dir i ho torn a repetir ara, la considerem la millor que ha estat, la millor que és i difícilment podrà haver-ni una altra de millor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Mucho ruido desde luego y pocas nueces lo que hemos visto aquí hoy, pero ya que estamos por la literatura vayamos a ella. Yo miré un poco más cerca ya que la literatura alemana me para muy lejos y no quiero tener problemas de transcripción y oyéndole me he acordado de aquel estrambote del soneto de Cervantes, esto lo recordará, quizá mi memoria me falle, creo que iba dirigida al túmulo de Felipe II, que concluía...

(Aldarull a la sala)

No, el de violante era otro, y concluía diciendo aquello de: "caló el chateo, miró al soslayo, fuese y no hubo nada". Mucho ruido y pocas nueces. Señoras y señores diputados el Sr. Jaén Palacios ha tenido una relación, política claro está, que no haya confusiones, con una señora llamémosla X, que estuvo en la mesa de contratación y fruto de esa relación, política insisto, ha sido tras un largo embarazo el alumbramiento de un limón seco que se llama "comedores", la criatura se llama "comedores". Lleva el Sr. Jaén un par de meses acusando de nepotismo, trato de favor, falsificación de firmas, irregularidades de todo tipo y del limón no cae ni una gota y hoy señoras y señores diputados lo trae aquí a pasarlo por la licuadora para ver si cae algo de ese seco limón y nada. Después de la interpelación de hace dos semanas hoy era el día grande de la criatura, se esperaban ver en la moción el inventario de atrocidades que preconizaba el padre de la criatura, se sentirán defraudados, es una moción eminentemente jurídica, no se hace en la moción la menor referencia que haya asistido ninguna interferencia por parte de ningún cargo político en el proceso de adjudicación de

comedores escolares, en ninguna, en absoluto y que esa sería la cuestión que correspondería tratar a esta cámara, porque esta cámara está más para el control político que para el jurisdiccional, que corresponde a otros estamentos, el control jurisdiccional de la actividad administrativa.

En la moción no se hace la menor referencia ni a la existencia de ninguna firma falsa, ni a ninguna irregularidad. Únicamente hay mención a que las comunidades de bienes no pueden contratar con la Administración, y que por tal motivo la Administración debe iniciar un expediente de revisión de oficio del acto administrativo de la concesión, y por tal circunstancia se quiere, por parte del Partido Popular, que se repruebe al conseller de Educación.

Lo que pretende el Grupo Parlamentario Popular es que, al no tener capacidad para contratar con la Administración las comunidades de bienes, se proceda a esa declaración de oficio de la nulidad de los contratos suscritos con ACO, CB. Despejaremos primero la cuestión jurídica y después pasaremos a la política, que ha sido a fin de cuentas la que más ha ocupado la intervención del proponente. En apoyo de su argumentación el Grupo Parlamentario Popular aporta dos sentencias, atención, una de la Sala de lo Civil del Tribunal Supremo, -no del Constitucional, que supongo que habrá sido un lapsus que ha tenido el Sr. Jaén en su intervención-, una de la Sala de lo Civil y otra de la sección séptima de la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Superior. Como ya intuirán, señoras y señores diputados, la sentencia de la Sala de lo Civil no se refiere a contratación administrativa, no se refiere, no podría por no tener competencias para ello; pero es que todavía más: ni siquiera se refiere a comunidades de bienes, Sr. Jaén, ni siquiera, no se refiere a comunidades de bienes. Dicha sentencia resuelve un litigio en el que estaba involucrada una sociedad irregular llamada La Pradera de Ordesa, Sociedad Civil, que no es una comunidad de bienes. Es decir, que ni trata de contratos administrativos ni trata de comunidades de bienes, y además la cuestión litigiosa iba referida a un problema de disolución y no de liquidación, en cuanto a qué normas eran aplicables a este tipo de sociedades.

La segunda sentencia que se incluye en la moción sí que se refiere a un problema de contratación administrativa, que se resuelve en el sentido de anular un contrato por el hecho de que el adjudicatario del mismo no tenía clasificación empresarial. Léala, no tenía clasificación empresarial; se aplica el artículo 9 de la Ley de contratos del Estado, ausencia y capacidad de obrar a quien no se halle debidamente clasificado o no acredite la solvencia económica financiera y técnica. En ninguno de estos dos vasitos estaba la bolita. Ciertamente es que esta sentencia se refiere de pasada a un informe -de pasada en los óbices *ad dictam*, no en la parte resolutive- a un informe de la Junta Consultiva de contratación administrativa, pero es falso..., mejor, no es correcto, como se dice en la moción, que dicho informe lo tenga por doctrina el Tribunal Supremo, porque para que el Tribunal Supremo tenga por doctrina una postura hacen falta al menos dos sentencias conformes, y no encontrará el Grupo Parlamentario Popular ni una sola sentencia en la que se anule un contrato hecho con una comunidad de bienes por falta de personalidad jurídica. No la encontrará. Es

difícil pontificar sobre estas cuestiones porque siempre puede salir una sentencia en cualquier sitio que diga una cosa parecida, pero realmente es muy difícil de encontrar, se lo puede asegurar.

Ahora, ¿se necesita personalidad jurídica para contratar con la Administración? Parece que sí, pero eso ha sido siempre una cuestión que por parte de los tribunales ha sido interpretada con un carácter relativamente laxo. ¿Sabe qué opina, por ejemplo, la sección quinta de la Sala de lo Contencioso Administrativo?, sentencia de 16 de noviembre del 93, refiriéndose a las agrupaciones temporales de empresas de aquel entonces, dice: "El que estas agrupaciones temporales no gocen de personalidad jurídica -no gocen de personalidad jurídica- no supone obstáculo alguno para que las mismas posean la suficiente capacidad para contratar con la Administración". O sea, la personalidad jurídica no es obstáculo... Sí, sí, sí, ahora se lo diré. Si lo quiere más corto y más claro, otra sentencia del mismo Tribunal Supremo de 16 de noviembre del 93: "La carencia de personalidad jurídica no es obstáculo para que posean la suficiente capacidad para contratar con la Administración".

Es decir, estos pequeños ejemplos le evidencian que la cuestión de la personalidad jurídica ha sido tratada por la jurisprudencia con un criterio poco formalista, y también por las administraciones, concretamente por Educación, por cuanto cuando dependía del Partido Popular, ya se ha dicho aquí, se contrataba también con comunidades de bienes. Sabe usted, Sr. Jaén, que era habitual, especialmente en Menorca -usted es de Menorca- que por parte de Educación, administrada por el Partido Popular, se adjudicaran comedores escolares a comunidades de bienes. Yo no le diré el nombre de ninguna de esas comunidades de bienes, ya que usted es de Menorca y no quisiera que algún conocido o familiar hubiera por allí y luego se pensara que se ha hecho la adjudicación por parte del Partido Popular por motivos espúreos. Dejemos ese tema de lado, pero usted lo sabe y puede comprobarlo cuando quiera. Ustedes adjudicaban a comunidades de bienes, se han hecho adjudicaciones a comunidades de bienes y probablemente no sea lo más correcto, hacerlo a comunidades de bienes; ¿por qué?, porque es de tontos contratar con comunidades de bienes y por parte de las comunidades de bienes presentarse de esa manera a una contratación pública, cuando es mucho más sencillo constituir una UTE, prácticamente, que una comunidad de bienes y con las UTE no existe ningún problema, aunque no tengan personalidad jurídica, aunque no la tengan.

Ahora, la verdad es que al Sr. Jaén Palacios le importa poco si la Administración puede contratar o no con comunidades de bienes, esa es la verdad. Es el pretexto para la moción, tenía que hacer algo más o menos digno, lo ha hecho con alguna sentencia mal metida y esto pero bueno, mire, ha salido adelante, pero le importa poco. Su única finalidad era de trasladar a la opinión pública la apariencia de un caso de favoritismo, corrupción, etc., etc., y al quedarse sin argumentos lo ha reconducido a la cuestión jurídica acerca de la personalidad y capacidad para contratar de las comunidades de bienes.

Ya se lo dije en la interpelación, Sr. Jaén, y se lo repito ahora: no le he oído decir que el Sr. Conseller, el Sr. Pons, ni cualquier otro cargo político, no lo ha dicho usted y bien que se ha librado de decirlo, haya influido o presionado para que se altere el resultado de la mesa de contratación. Tiene todavía una oportunidad, salga aquí y diga: "Fulano de tal, tal día, a tal hora, frente a tal, frente a cual, presionó para hacer tal cosa o tal otra". Si sostiene eso salga y dígalos.

Y vayamos con las presuntas firmas falsas y manipulaciones de actas. Primer centro, Sineu. Dicho centro no fue contratado por la conselleria, ya se lo han dicho pero le da igual; fue contratado por la asociación de padres del centro; así pues, sin adjudicación no hay posibilidad de adjudicación defectuosa. Sr. Jaén, tocado. Segundo centro, Juníper Serra de Petra. Tengo aquí un acta de la mesa de contratación de 30 de mayo de 2002 firmada por todos los miembros de la mesa; la única que hay, la única que hay, Sr. Jaén, y usted la tiene, y de la que da fe la secretaria de la misma; dice ese acta por lo que importa a este asunto: primero, que todos los miembros de la mesa de contratación ejercen esa función desde hace más de 10 años, es decir, que cuando la etapa negra ya estaban allí, no son cargos de confianza de ahora; todos asumen como auténtica el acta de 27 de julio de 2000 por la que se hizo la adjudicación, todos, y que todos los documentos que tenía que presentar el adjudicatario se presentaron antes de firmar el contrato. Tocado una vez más. Tercer centro, Es Cremat de Vilafranca de Bonany. También tengo en mano el acta de 30 de mayo firmada por todos y cada uno de los miembros de la mesa de contratación, firmada incluso por la relación política del Sr. Jaén; dice ese acta por lo que importa a este asunto, también, que todos los miembros de la mesa de contratación ejercen esa función desde hace más de 10 años -también son de su etapa negra-, que todas las firmas que constan en el acta de la mesa les corresponden y son auténticas sin que haya ninguna falsificación, y que todos los documentos que tenía que presentar el adjudicatario se presentaron antes de firmar el contrato. Sr. Jaén, hundido.

(Algunes rialles)

Más todavía. A consecuencia de un expediente de información reservada abierto por el Sr. Conseller se dictó una resolución de 21 de julio de 2002 según la cual se dan por ciertas y buenas las explicaciones dadas por los propios miembros de las mesas de contratación, entre las que se incluyen la manifestaciones de autenticidad de firmas, incluso por la relación del Sr. Jaén, política, claro está. Se notifica la resolución del Sr. Conseller el 1 de julio de 2002 a todos los miembros de la mesa de contratación, advirtiéndoles que era recurrible ante los tribunales de lo contencioso en el plazo de dos meses, y todos los miembros de la mesa, incluso la relación política, claro está, del Sr. Jaén, lo han dado por bueno y no ha presentado recurso. Todos lo han dado por bueno. Si alguno de los miembros de la mesa consideraba que se había manipulado un acta o una firma tenía la obligación legal de haberlo hecho constar y, en su caso, plantear recurso, especialmente la secretaria de la mesa de contratación, porque no puede estar dando fe con su firma a algo que según ella misma puede ser falso, no puede, porque dar fe de que es

correcto lo que se sabe que es falso es una cosa de alta gravedad, siendo más grave todavía si resulta que quien sostiene que hay manipulación es la persona físicamente encargada de la custodia del documento. En ese caso sería todavía más grave.

Sr. Jaén, usted dijo aquí que empeñaba su escaño en que existía una firma falsa. La persona a la que según usted se le ha alterado la firma la ha reconocido por dos veces ante testigos y no ha recurrido tampoco a declaración administrativa de autenticidad. Tiene usted la carga de demostrar quien es el falsificador, porque no hay falsificación sin falsificador, y porque la carga de la prueba la tiene quien acusa. Tiene usted la carga moral de demostrar que la citada firma no fue una firma fingida, esto es, puesta de puño y letra por su autor pero desfigurando el trazo con voluntad o sin ella. Estoy seguro, Sr. Jaén, ya son años que nos vemos por aquí, que todavía conserva una carta en la manga; tendrá que salir y jugarla ya, pero la partida se acaba. Comprenderá que no nos sirve de nada o de muy poco esa pericial, ya que su perito no despeja las dudas de que nos encontremos ante un firma fingida por voluntad o por desidia. Comprenderá que si en verdad nos encontráramos ante una firma falsa, quien ha certificado la veracidad de la misma, quien dio fe de que era suya y ahora lo niega habrá quedado demostrado con ello que dio fe en falso.

Así pues, Sr. Jaén, sólo hundiendo a su relación puede salvar con dignidad el envite de su escaño, sólo demostrando que su relación, política, claro está, cuando actuaba como secretaria de la mesa de contratación certificó lo que era inveraz, sólo en este caso puede salir indemne de su envite. Sr. Jaén, su relación o usted, uno de los dos, se han columpiado en este caso, o tal vez los dos.

Nada más, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. Sr. Jaén, supòs que vol intervenir per contradiccions.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, hay que centrar el tema. El tema, hay que centrarlo. Yo aún no he escuchado que ustedes digan que se ha contratado al marido de una directora general, yo no lo he escuchado. No, hoy no, sino nunca. Ese es el problema, ese es el problema, contratar a una comunidad de bienes es otro segundo problema pero no tiene la entidad que tiene el otro, y rehacer un expediente es el tercer problema. El problema es que se adjudicaron dos comedores escolares, dos comedores escolares, al esposo de una directora general, y un tercero porque pasaba por allí, el de Sineu. Hace un año y pico que no tenía ningún comedor escolar, ahora ya tiene tres. Pero este asunto no acaba aquí, este asunto va a seguir porque hay

muchas más cosas que tenemos que hablar de los comedores escolares.

Sr. Buele, usted sale aquí ha hacer un papelón. Sale a hacer un papelón del conseller, a decir no sé qué, alabanzas al conseller; no sé si le ha puesto rojo, pero los consellers responden aquí en el Parlamento, responden a las preguntas que se les hacen, a las interpelaciones, porque la obligación de la oposición es controlar al Gobierno, y parece que eso le sabe mal a usted, que le sepa mal al conseller, bueno, ya sabemos que los gobiernos son alérgicos a que haya una expresión sobre un tema, pero un diputado...; los gobiernos responden aquí. Ya no se responde ante Dios y ante la historia, eso ya pasó, se responde ante los parlamentos. Por lo tanto estamos en nuestro derecho de ejercer todo lo que haya.

La moción es la que es. Hay dos puntos claros, uno más especificado y otro que dice que, a pesar del tiempo transcurrido, no se han adoptado medidas debidas para depurar responsabilidades políticas evidentes. Hay responsabilidades políticas evidentes que no se han depurado y ahí continúan. Miren ustedes, si es que cada vez que miramos los expedientes es peor. Se quita el servicio de comedor a la Asociación de Personas Mayores de Vilafranca, dónde ellos mandan un escrito el 10 de octubre, registro del día 11 de octubre, para que siga el convenio en vigor. El 13 de octubre -esto no es de la conselleria, esto es de otra procedencia, de la misma asociación- se denuncia el convenio por parte de la conselleria, después de haberlo adjudicado el día 5, que usted lo firmó, y el 17 de octubre, 13 días antes de firmar el contrato, ya se pide que se ingrese el dinero en la cuenta del Sr. Carles Serralta, o sea, que 13 días antes de firmar el contrato del conseller con el adjudicatario, que es mentira, porque no lo firmó el 30 de octubre, lo firmó en enero o febrero, pero ponen que firmó el 30 de octubre. Es mentira porque como hay fases que mandan que..., "venga usted 'p'acá', que manden los papeles, que no llegan"..., (...), vamos a admitir que lo firmó el 30 de octubre, que es mentira, pero bueno, resulta que 13 días antes ya dice que ingresen el dinero para el comedor, 9.000 y pico de pesetas. Pero bueno, esto es una vergüenza.

El caso aquí es un caso de nepotismo. No vayan dando vueltas con otras cosas, eso es lo que hay. Otro caso de una adjudicación con alguna irregularidad, que falta alguna documentación, pues se subsana en los días que hay para subsanarlas, pero en este caso no. Con licitadores que presentan ofertas en blanco y correspondiendo al esposo de su directora general. Este es el tema, un caso de corrupción política que usted, Sr. Conseller, no ha querido atajar y que prefiere ponerse ahí amarillo y yo espero que de aquí a dos semanas se pondrá rojo porque digo que esto va a continuar, y que, bueno, vamos a ver qué es lo que da el tema éste, pero aquí hay caso claro, Sr. Sampol...; Sr. Sampol, yo a usted le avisé personalmente aquí afuera de que (...) complicado, no me venga ahora a decir historias, este es un claro de corrupción política.

(Veus de fons)

El conseller puede ser que no esté involucrado. Hace tres meses, hace tres meses yo pensaba eso. ¡Hombre!, después de avisarle a usted aquí en los pasillos, de decírselo y tal, no hay otra explicación. Salga aquí, no hay otra explicación porque si usted no quiere poner orden, luz, claridad y transparencia a un asunto es que usted ha dado la orden. El Sr. Diéguez me preguntaba quién dio la orden; pues si no ha sido usted alguien habrá sido. Las personas que fuimos a la mesa de contratación...

(Continuen les veus de fons)

...las personas..., eso lo dice el acta del perito caligráfico, hay una firma falsa y lo mantengo, y lo mantengo.

(Remor de veus)

Sr. Conseller, Sr. Conseller...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, Sr. Conseller, per favor, mantenguin les formes. Sr. Jaén Palacios, vagi acabant.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Acabo, Sr. Presidente. Usted, Sr. Conseller, ha tenido la oportunidad de entrar en el tema y resolverlo. No lo quiso hacer, allá usted, es su responsabilidad. Por eso usted pasará a la historia por el conseller *Mastercard*, responsabilidad cero. Ya decía que eso es un tema que está en todos los sitios.

Sr. Conseller, los funcionarios; no nos maree aquí con los funcionarios. Si de cinco hay tres que son del PSM. ¿Su secretario general técnico, que es el presidente, es del PSM o es del PP?, ¿el Sr. Perelló es del PP o es del PSM? ¿Cómo? Ah, no lo sabe. Pues mire que lo sepa. Y el otro señor es el cuñado del..., sí, sí, el Sr. Mascaró me parece que es pariente del conseller de Turismo.

(Rialles)

Pero..., pero..., pero lo que yo le quiero decir, Sr. Conseller, sí, sí, lo que yo le quiero decir es que usted aquí nos marea con esto de los funcionarios y esto no es un tema de funcionarios. Alguien dio la instrucción. Usted no lo ha querido investigar, por tanto la pregunta está respondida.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios.

(Aplaudiments)

Substanciat aquest debat passàrem a la votació i les senyores i els senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots a favor, 27; vots en contra, 30. En conseqüència queda rebutjada la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a l'adjudicació de menjadors escolars.

III.2) Moció RGE núm. 3048/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a busca de cabres al Vedrà a l'illa d'Eivissa, derivada del debat de la interpellació RGE núm. 1474/02.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una altra moció, la 3048, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a busca de cabres en Es Vedrà de l'illa d'Eivissa, derivada del debat de la interpellació 1474. Per defensar la moció el Sr. Marí Tur, en nom del Grup Popular, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, aquesta és la quarta vegada que les cabres d'Es Vedrà arriben virtualment a aquest parlament, i com a acomiadament i final de festa m'hauria agradat molt fer realitat avui i aquí un altre bell i estimat costum eivissenc que consistia, el dia que hi havia festa, en portar un ramat de cabres i fer-los donar voltes a l'església del poble. L'espectacle hauria estat immillorable si haguéssim pogut portar les cabres d'Es Vedrà al Parlament, i en aquestes hores, després d'haver fet aquest dinar entre el conseller de Cultura i el meu bon amic Manolo Jaén, després de dinar veure aquest espectacle. Les esvelles repicant i el pastor cridant, constituïa una formosa estampa costumista ja desapareguda, i això és en part sort i en part desgràcia, perquè si no hagués desaparegut el pacte de progrés l'hauria prohibida, que és l'únic que saben fer amb aquestes matèries de costum.

Senyores i senyors diputats, per les notícies que m'han arribat sembla ser que votaran vostès a favor de fer desaparèixer un costum diverses voltes centenari com és anar a buscar aquests animals en Es Vedrà. És una llàstima, i estic segur que si ho fan van en contra de la voluntat de la majoria dels eivissencs. Sembla que al lliurar d'aquesta porta el pacte de progrés ha gravat aquella frase que Dante situa sobre l'entrada d'un d'aquells espais de la *Divina Comèdia*. Sempre ens diuen vostès: "*Lasciate qui ogni speranza*", ens fan deixar qualsevol esperança que prosperi una moció nostra per molt innòcua, insignificant, modesta i sense importància que sigui, com és el cas d'aquest renoi de cabres d'Es Vedrà, malgrat que l'esperança que tenim sigui tan sols la voluntat de voler mantenir una història, una festa, una litúrgia unes hores a l'any, dedicades a permetre sobreviure part de la cultura popular eivissenca, però segurament no ho volen, com he dit, perquè ho demana el Partit Popular.

Ja no sé, hores d'ara, com els podria convèncer, i el que més greu em sap és que segurament votaran en contra alguns diputats eivissencs que, almanco ells, haurien d'haver fet portar en aquesta tribuna la voluntat que això no desaparegui. Malauradament tot el pacte de progrés, pràcticament tot Mallorca, ha abandonat la sala amb menyspreu total cap als costums d'Eivissa. Només els ha deixat a vostès tots solets

amb el ridícul que hauran de pujar aquí i votaran que no. Què trist...

(Aldarull a la sala)

Què trist que des de Mallorca hagin de dictar el que hem de fer a Eivissa i que vostès hagin d'advocar quelcom que vostès saben molt bé que va en contra de la voluntat dels eivissencs.

Ja tan sols en aquests moments em queda la literatura, i em permetran, idò, que hagi buscat ahir a la nit, a les 12, després d'haver intentat arribar a un acord amb membres del pacte de progrés, que hagués trescat a la meva biblioteca perquè ja havia acabat els arguments, i hagués buscat dos textos, un de l'any 88 i un de l'any 94, un en català i l'altre en castellà, que diuen el següent: Descriu una excursió as Vedrà i segueix: "*Es Vedrà era nuestra excursión predilecta. Nos impresionaban sus alturas, sus crestas y sus enigmas. El primero que avistaba una cabra estaba obligado a concretar la situación del animal y se decía: 'la pitonarem junto a Sa Cova Negra, en la falda de Sa Bastorra o a la derecha del Niu de s'Àguila'. La cacería de estos rupicrapinos era todo un rito, dos barcos salían de Cala d'Hort, próxima la fiesta de Resurrección y Pentecostés. Algún pescador desgranaba el rosario, el viento hinchaba las velas y los remos el bíceps. La vecina torre d'Es Savinar vigilaba la estampa que podría hacer una bizarra secuencia cinematográfica. Los cazadores desembarcaban sin prisas, los gritos y silbidos sucedían. Las cabras, amedrentadas, eran acorraladas ora a Sa Cova del Rastre, ora en Es Pujador dels Morts. Alguna, en dantesca estampa, se despeñaba antes que dejarse apresar. Me cuentan que aquel azul se teñía de rojo. El regreso con el botín a bordo era a la última hora de la tarde. El reparto de las cabras cazadas se hacía en la llamada Casa dels Vedraners, en Cala d'Hort. Diez familias de San José y dos de San Agustín comían aquella carne que tenía un sabor fuerte y amargo. Doce son los propietarios pro indiviso d'Es Vedrà y de sus bienes; así consta en el archivo del Registro de la propiedad según la primera inscripción*".

Aquest és un petit text d'un escriptor eivissenc publicat en aquest llibre, i aquí n'hi ha un altre que també fa referència al mateix tema que avui ens porta aquí. Ho dic perquè alguns de vostès, potser amb tota raó, idò els pareix que és perdre el temps. Als seus companys sí que els sembla perdre el temps, perquè se n'han anat tots, tots menys tres d'Eivissa i un de Formentera. La representació benèvola del PSM com a far, que també estic segur que li agradaria, segurament, votar a favor, però que per imperatius es veu obligat a votar que no. I un altre text d'un altre escriptor, que el firma l'any 1994: "No hi ha gaires llocs d'Eivissa que m'agradin tant com Cala d'Hort -diu aquest autor. No sé si serà pel fet que des de petit hi anava bastant sovint o perquè, a casa, per a Pasqua, menjàvem cabra d'Es Vedrà, de sabor aspre i marí, que ens obsequiava un dels propietaris de l'illot. O tal volta perquè la primera vegada que vaig pujar a l'espectacular illot vaig quedar corferit de tanta bellesa natural". Més endavant continua i diu: "Es Vedrà ho domina tot: l'horitzó, la mar, el cel. La seva toponímia és rica, emprada i respectada. Ramats de cabres estimades pel nostre poble han tornat a recuperar una vella riquesa faunística", i

continua més endavant: “Una posta de sol des dels pics a 375 metres d'alçada, veient pasturar les cabres que des de segles hi són, veient volar centenars de gavines, sentint la remor, a 400 metres quasi de la mar, llunyana i ronca de la mar i escoltar les diferents veus i els colors de la natura, uns asseguren uns moments inoblidables i inexplicables”. No ho dubteu, provau-ho, estimats companys del Partit Popular que no coneixeu aquest lloc, provau-ho, si podeu. “I el panorama es completa amb la visió de la torre d'Es Savinar, amb records de novel·la valenciana prohibida per alguna institució i menyspreada per Macabich, i aquelles voreres marines han estat amagatall de contraban, cremades les roques per algun calet que no arribava a l'aigua i, amb una estampa menys tràgica, les gregues dels penyals són niu de corbs marins o virots predestinats, tal vegada, a morir entre la pudor del sofre i un mos pel coll”.

Tota aquesta literatura que ens descriuen aquests autors en aquestes dues publicacions, deixarà la seva part més important en el consell de la consellera verda cap a Esquerra Unida per gust i voluntat de vostès. Vostès votaran aquí el que voldran, ara ho sabrem, però, segons dic, les notícies que tenim diuen que votaran vostès en contra de la nostra proposta. Esper que em diguin per què, esper que em diguin quin mal els fan aquestes cabres que des de fa segles estan allí, esper que em diguin per què volen rompre vostès aquest costum tan eivissenc. Esper que contestin allò que desitja el poble d'Eivissa i Formentera en general, però molt especialment la gent d'Els Cubells, de Sant Josep i Sant Agustí, que és allà on coneixen i estimen aquest vellíssim costum eivissenc que vostès crec que no volen que es conservi. A la rèplica ens trobarem amb els arguments que jo presentaré a la rèplica que vostès em diran. De moment encara voldríem entendre l'esperança que l'autonomia eivissenca els permetrà -dic l'autonomia per no dir una altra cosa- els permetrà votar aquí allò que el poble d'Eivissa i Formentera vol i que des de Mallorca, des de la Conselleria de Medi Ambient, ha vingut l'ordre perquè es votàs en contra.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Tur, per la seva defensa de la moció. El Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Estic realment impressionat. Lamentablement no podré fer una intervenció a l'altura poètica com la que hem tengut abans aquí, perquè, en fi, el meu nivell és absolutament inferior,...

(Alguns aplaudiments)

... em llevaria el capell, si en duagués, però no en duc, i per tant no podré fer aquesta cosa poètica, amb cites literàries; però miri, ja que estam en aquesta casa, que abans li deien *El*

Círculo Mallorquí, encara també en farà una de cita literària, no puc fer la mateixa quantitat que les que fa el Sr. Marí Tur, però en farà una de Llorenç Villalonga, també hi ha algun escriptor mallorquí, de tant en tant que escriu bé, no tots són eivissencs, el Sr. Llorenç Villalonga no escrivia malament del tot, i situava en aquesta casa a una poetessa, situava, volia dur a aquesta casa una poetessa xueta, mallorquina, que no volien que hi entràs perquè els xuetes en aquella època no havien d'entrar, i que solia escriure sobre les oliveres centenàries, ara el Sr. Joan Marí ens parla de les cabres centenàries -deu ser llicència poètica també, perquè les cabres fa cents d'anys que són allà-, bé, el cas és, crec que les que hi ha ara no fa cents d'anys, ara en parlarem una miqueta també de quan es reintroduïren les cabres d'Es Vedrà; i el Sr. Marí Tur diu, els de Mallorca no en queda cap aquí. Si vol jo li explic perquè, miri, és que no hi estan obligats, a nosaltres no ens queda altre remei, als que som d'Eivissa, però als de Mallorca els han dispensat, no fa falta, els han donat permís perquè surtin. Però en tot cas, dels pocs que hi ha d'aquí, dels grups de la majoria, el que crec que no n'hi ha és cap que estigui dormint com passava, per cert, un del seu grup i, a més, eivissenc, que es va passar la seva interpell·lació de fa dues setmanes dormint, i jo li lloo el gust perquè, la veritat, era una de les coses més profitoses que es podia fer mentre vostè interpell·lava, ja dic, fa dues setmanes aquí. Com a mínim els que queden, els pocs que queden...

(Remor de veus)

Perdó?

(S'escolten veus de fons i les paraules “una mica més de respecte”)

Una miqueta més de respecte en tot cas el membre del Grup Parlamentari Popular que estava dormint mentre el Sr. Marí Tur parlava, jo he procurat no dormir-me mai quan parla algú del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Marí Tur o un altre.

(Remor de veus)

Encara no ho sabem, llavors ho explicaré. Ara bé, jo crec, Sr. Marí Tur, que les cites poètiques estan molt bé, serveixen perquè sigui una cosa més amena, però jo crec que ja aquest victimisme de cara a Mallorca estaria bé deixar-lo, aquest victimisme de cara a Mallorca, això no és una imposició que ens hagi fet cap mallorquí, no, el Govern de les Illes Balears, que és de tots, i en el Govern de les Illes Balears lògicament hi ha una majoria de mallorquins, però també hi ha un conseller eivissenc, i per cert, normalment no li retreuen que sigui eivissenc, i que si els de la Lototrot estan enfadats amb el conseller eivissenc no diuen, no, perquè tu ets eivissenc, estan enfadats perquè no fan la política que vol, però ja està bé de fer victimisme i atacar els mallorquins. No, miri, la protecció de Cala d'Hort i Es Vedrà l'està fent el Govern de les Illes Balears i s'està fent a través d'una consellera mallorquina perquè molts eivissencs ho han demanat. I sincerament que la gran majoria dels eivissencs estan preocupats per aquest tema de les cabres, bé, crec que vostè ho ha dit, són dotze famílies, no crec que, al marge d'aquestes dotze famílies, moltes més d'Eivissa tinguin

preocupació, jo no l'he vista mai. Jo sol llegir els diaris d'Eivissa i he escoltat informatius i jo no veig que Eivissa estigui tota mobilitzada a defensar les cabres. Això és una qüestió de vostè i d'alguns més i d'aquestes dotze famílies que bé, que tenen les cabres al Vedrà i que els agrada anar-les a caçar, però segurament no les agrada massa, no les agrada massa anar-les a caçar perquè s'estan reproduint en excés. Perquè si a altres èpoques la pressió de les cabres sobre l'illot d'Es Vedrà, a pesar que no era desitjable era suportable, des que es reintroduïren, perquè no fa tants anys que es reintroduïren, fa uns poquets anys que torna haver-hi cabres, i des que ha tornat haver-hi cabres s'estan reproduint de tal manera que són un perill absolutament insuportable, una pressió insuportable per la flora d'aquest espai, d'aquest espai protegit, perquè ho volem bona part dels ciutadans d'Eivissa i perquè ho vol el Govern de les Illes Balears i la consellera de Medi Ambient, no per perjudicar els eivissencs, sinó per afavorir la majoria dels eivissencs.

I realment jo crec que sobren arguments, està clar que la presència d'animals domèstics com les cabres, igual com també rates o conills que hi ha en els illots i que es tracta d'eliminar, que no hi hagi aquesta presència, doncs dir que a un espai protegit com és aquest s'ha d'eliminar la presència d'animals domèstics no necessita massa explicació, és prou clar i la defensa del territori fa que això sigui una qüestió positiva. I realment, vostè diu, negociar amb els propietaris un acord, no, als propietaris se'ls dóna oportunitat de retirada, se'ls donen ajudes si volen per retirar-les, se'ls donen ajudes perquè les retirin, però els propietaris ja hem vist quin és el seu desig, què és el que volen: tenir les cabres allà amb absoluta llibertat, que es reproduïxin fins a un número molt superior al que recorda qualsevol que hi hagués hagut en èpoques anteriors i que aquesta pressió, absolutament insuportable per l'ecosistema d'Es Vedrà s'ha d'eliminar; si es pot fer d'acord amb els propietaris, als quals se'ls han ofert ajudes per part de la conselleria, molt bé, si no s'haurà de fer d'una altra manera.

I crec que totes apel·lacions a la tradició, que és un greuge per a Eivissa, bé, ja li vàrem dir l'altre dia en el debat de la interpell·lació que hi ha altres tradicions també que no són bones que es mantinguin i que convé eliminar; jo n'hi citaria una que també era tradició i que sortia al *Diari d'Eivissa* el mateix dia que vostè feia la interpell·lació, i sortia en aquelles proximitats, el cas de pescar amb dinamita, també era una tradició i afortunadament està prohibida. I esper que amb poc temps també les cabres d'Es Vedrà, que havia estat una tradició que afectava poquíssimes famílies d'Eivissa, poquíssimes, també sigui una tradició que no té cap sentit avui en dia i que els nous criteris de protecció del medi ambient i del territori fa que les cabres, en tot cas, estiguin a una altra banda però no estiguin a l'illot d'Es Vedrà.

I evidentment, des d'una part del poble d'Eivissa, des d'una part, jo no parl mai de la totalitat, però d'una part molt important, estarem molt contents que això sigui i que hagi estat el Govern de les Illes Balears qui hagi solucionat aquest tema de l'excés de cabres i els problemes que causen al medi ambient d'Es Vedrà.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Alanco per contradir el Sr. Marí Tur. Ningú ens ha imposat el nostre vot i votarem tranquil·lament en contra de la seva moció. I, sobretot, arrel de les cites literàries que vostè ens ha fet i sobretot aquella de "Vaig quedar cor ferit de tanta bellesa natural", el que jo no m'explic és com és que el Sr. Marí Tur no va llegir aquestes cites en el Parlament en el moment que el Partit Popular desclassificava, és a dir, modificava la Llei d'espais naturals per desprotegir Cala d'Hort. Jo pens que era un bon moment per xerrar de què aquest espai era meravellós, que la gent quedava a cor presa quan ho veia, i no avui, parlant d'unes cabres que hi ha a Es Vedrà. Per tant, entenem que la política proteccionista que ha fet la Conselleria de Medi Ambient, que ha fet aquest govern és excel·lent i sobretot perquè amplia els nivells de protecció que va deixar el Partit Popular en el seu moment, i que una mesura tan ínfima com la que vostè planteja de poder caçar o no aquestes cabres a Es Vedrà creim que és del tot disbaratada. I per tant mantindrem el nostre suport a la postura proteccionista que du el Govern i concretament la Conselleria de Medi Ambient.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila, per la seva intervenció en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. I el Sr. Marí Ribas, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per un tema de transcendental importància per al present i futur econòmic, social i polític de les illes Pitiüses i de les Illes Balears, fins i tot, compareixem, en nom del Grup Parlamentari Socialista, per manifestar el vot contrari a la moció que presenta el Grup Popular, relativa a la modificació del PORN de Cala d'Hort, Cap Llentrisca i sa Talaia. El Grup Popular presenta una iniciativa parlamentària per modificar aquesta norma, el PORN, aprovada pel Govern, i que és de protecció mediambiental d'un valuósíssim indret de les Pitiüses, una modificació per un tema que entenem que és de menor importància. Malgrat les provocacions que ha fet el Sr. Marí Tur, invocant costums i dirigint-se moltes vegades cap a la qüestió de ser eivissenc o ser mallorquí, jo crec que hem de parlar de què la presència de cabres a Es Vedrà no té altra funció, avui per avui, que la continuació d'una pràctica tradicional feta en uns anys de molta menys abundància, per no dir una altra cosa, a les nostres

illes, però que, sortosament, avui, no té cap necessitat ni una de continuar-se.

Deia que és un tema menor, la presència de cabres, dins el conjunt de mesures que vol aplicar el PORN i les mesures del parc de Cala d'Hort, per aconseguir d'una manera efectiva la protecció de Cala d'Hort. La zona de Cala d'Hort, Cap Llenrisca i sa Talaia varen viure anys d'amenaques per a la seva integritat territorial i, sense cap dubte, era una zona atractiva per als depredadors del medi ambient. Els macroprojectes urbanístics amenaçaven amb deixar-nos, una vegada més, sense la vista d'Es Vedrà i Es Vedranell des de la terra. Va haver de ser un govern de progrés espitjat per una mobilització popular sense antecedents a Eivissa, qui aturà una vegada més les amenaces que feien que véssim ja Cala d'Hort com ara Cala Vedella, Cala Tarida, sa Caixota, etcètera, dic aquests indrets, Sr. Marí Tur, per anomenar-li solament alguns llocs de la geografia josepina, perquè si ens desplaçàssim a altres llocs de l'illa en podríem parlar de molts més, i Cala d'Hort també amenaçava convertir-se amb una espitjada amalgama de blocs i ciment. Però la presència de cabres a l'illot d'Es Vedrà crec que hauríem de dir que tenia sentit, en tot cas, quan aquell illot feia de corral natural, igual que ho feien altres illots que envolten les Pitiüses, i servia per ajudar les famílies i la gent que feia una activitat, potser necessària, però també molt arriscada. Igual que era arriscat, per exemple, i molt, anar a buscar una altra tradició, anar a buscar ous de gavina i aquesta tradició també s'ha perdut perquè, afortunadament, no fa falta continuar-la, avui per avui podem comprar a una altra banda i no haver de fer aquestes activitats.

Els informes que avalen la postura o els articles del PORN que parlen d'aquesta qüestió deixen clar que la presència de cabres amenaça tot aquest lloc tan emblemàtic per a tots. Jo n'hi llegiré només un, un trosset d'un informe que hi ha, que diu per exemple el nivell d'erosió que provoquen les cabres en Es Vedrà; vostè demanava que diguéssim per què, doncs, jo li diré només una dada, si vol podem llegir-ne més tros: nivell d'erosió, 50, 100 tones hectàrea/any a una part de l'illa. L'estudi de l'ICONA de l'any 94 considera que pèrdues de 12,5 tones hectàrea/any és el límit màxim admissible en sòls profunds de textura mitjana, permeabilitat moderada, etcètera. I això, l'informe de l'ICONA és del 94; però l'informe aquest que li duc aquí no és ni tan sols els actuals que pot tenir la conselleria, i segurament ho poden justificar molt més, és un informe fet exactament el dia 26 de gener de l'any 98, no després del 99 que els poguérem fer nosaltres, no, de l'any 98, quan manaven vostès ja estant en aquesta comunitat com en el Consell d'Eivissa; i aquest informe l'havíem encarregat nosaltres? L'han encarregat vostès i segurament no li feren massa cas, perquè si ja havien de fer-hi construccions i no podien veure ni tan sols Es Vedrà des de la terra ja era igual el que passàs.

Li deia que en aquell temps, tal vegada, de quan vostè parla de les tradicions era possible combinar les coses, combinar l'activitat de la necessitat de tenir aquesta activitat i la possible conservació, encara sortia a compte encara que es desfessin algunes coses, i potser també se justificava aquesta activitat per la necessitat d'ajudar a la subsistència. Ara no és així. Jo crec que actualment, amb una presència molt important de cabres a l'illot d'Es Vedrà, com hi ha avui per avui, es calcula

que probablement n'hi ha prop de 100 en aquests moments, per tant, necessàriament s'ha de protegir i s'ha de posar remei a aquesta qüestió, i es veu complerta ja la necessitat bàsica de la subsistència dels propietaris d'aquell indret, no és possible continuar una activitat arriscada, perillosa i que no es pot dir que sigui imprescindible la presència d'animals que no compleixen cap funció social, a no ser el divertiment o el manteniment d'aquesta activitat per part d'uns pocs.

El que sí, ja acab, és imprescindible és la protecció territorial de totes les illes Pitiüses, sobretot a Cala d'Hort on s'hi manassin vostès ara, des de Ses Païsses, no veuríem ni Es Vedrà ni les cabres.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Ribas, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. El Sr. Marí Tur, per contradiccions, té la paraula per tancar el debat.

EL SR. MARÍ I TUR:

Moltes gràcies, Sr. President. Difícilment es fa comprensible aquesta postura que ha agafat el pacte de progrés referent a aquests animals de Mallorca, però, d'Eivissa, a Mallorca també n'hi ha d'animals, quan, per exemple, a Formentera es gasten milions i milions a preservar un altre animal, que és el virot. A Can Marroig, una promesa incomplerta, també volen, es gasten milions per salvar un altre animal, i a poques milles de Can Marroig prohibeixen que un altre animal visqui. Per cert, no només és a Eivissa que hi ha cabres, Sra. Consellera, que està molt inquieta, també n'hi ha a Mallorca de cabres...

(Remor de veus)

Això ho han dit vostès, Sr. Crespí, aquesta paraula masculina de la cabra l'ha dita vostè, que jo no l'he pronunciada, però li don la raó també.

(Rialles)

Per una altra banda, a Mallorca, com dic, hi ha cabres, i on és la prohibició, Sra. Consellera? On és la prohibició de caçar les cabres que hi ha a Mallorca? Què és que no mengen? Què és que no erosionen? Què és que són de Mallorca i Unió Mallorquina, molt bé, no permetia de cap de les maneres que es perdés aquesta tradició mallorquina del camp o de la muntanya?

Senyor representant d'Esquerra Unida, vostè ha dit que la passió de les cabres era suportable, la pressió de les cabres és suportable, el que no és suportable és la seva oratòria casposa i passada de moda. Diu vostè que està d'acord que es reguli. Doncs això és el que jo deman, això és únicament el que nosaltres demanam, que es reguli. Que ara n'hi ha 100, que la Conselleria de Medi Ambient digui: només pot haver-n'hi 12. Doncs molt bé, almanco hi hauria aquest testimoni viu dels nostres costums.

La dinamita ha estat sempre prohibida, manassin uns o manassin els altres, no vulgui justificar vostè ara l'ús de la dinamita.

És ecologista, el Sr. Bosco se n'ha anat a parlar de no sé què, ha parlat de tot menys de les cabres, i per això no li contestaré.

M'interessaria, al representant del Grup Socialista, josepí, que avui vota en contra dels interessos del seu poble, per altra vegada torna votar en contra, ja va votar en contra quan el parc natural de Cala d'Hort, sa Talaia i Cap Llentrisca, va votar en contra de la voluntat del poble seu i avui torna a votar en contra de la voluntat del seu poble, ell sabrà. Sr. Diputat, vostè ha dit que no representa cap interès econòmic, social i polític, té tota la raó, l'únic interès que té és cultural i vostè no ho ha dit, l'únic interès que tenen és la protecció cultural i vostè no ho ha dit. Diu que aquesta pràctica no és necessària, amb un menyspreu doncs bastant notable cap a aquest costum tan estimat. Vostè s'ha posat a parlar del parc de Cala d'Hort que ningú n'hi ha parlat del parc, ningú, més que vostè; un parc natural fet en contra de la voluntat, almanco del 99% dels propietaris, perquè els propietaris, alguns, que podrien estar a favor, naturalment varen ficar la ratxa del parc natural i ells varen quedar fora, aquests sí que hi estan a favor del parc, perquè ells han quedat fora. I això que dic aquí ha estat objecte d'un judici, en el qual he hagut d'assistir com a testimoni perquè se'm va imputar que jo havia dit això d'un destacat membre del pacte de progrés d'Eivissa, que està dins la comissió d'urbanisme com a *persona de reconocido prestigio* i ni tan sols té el batxiller, això vaig dir jo allà, vaig anar al Jutjat i el Jutjat em va donar la raó perquè jo li vaig presentar les línies, el Jutge em va donar la raó perquè la tenia, sí, sí, els agradi o no els agradi.

Sr. Conseller de Sant Josep que vota en contra d'un tema tan estimat per la gent del seu poble, què és que les cabres abans no erosionaven, no erosionaven abans les cabres, que diu que ara erosionen 50 o 100 tones a un espai d'Es Vedrà? Què és que des que hi ha el pacte de progrés erosionen? Abans no? No faci el ridícul i no defensi coses indefensibles. Diu que les cabres d'Es Vedrà eren per a la subsistència dels propietaris; per favor, no vengui aquí a contar mentides, ja vaig dir l'altre dia que la majoria dels propietaris d'Es Vedrà eren les famílies més benestants del municipi i segurament no els devia venir d'aquells quilos de carn que menjaven per Pasqua de Resurrecció o Pasqua Granat, que consti que entre aquestes famílies no n'hi ha cap de meva, perquè llavors m'acusarien segurament. Sort que mon pare no va voler comprar, per un milió de pessetes, una part d'Es Vedrà perquè va dir que havia de ser dels que havia estat sempre, llavors sí que l'hauríem armat bona si jo hagués tengut una mínima part d'Es Vedrà, llavors sí que l'hauríem hagut de sentir al Sr. Marí Ribas. No n'hi tenc cap de cabra a Es Vedrà, sortosament.

Jo esperava, Sr. President, que entràs vostè, sí, sí, per allò de les cabres, i esperava també que vengués la líder d'Unió Mallorquina, amb tots els respectes. A vostè, perquè sempre s'ha caracteritzat per defensar tot allò que és mallorquí, cosa que em sembla beníssim, i estic segur que si es volgués fer

perdre algun costum de Mallorca vostè hauria posat aquí damunt la taula la prohibició i hauria dit: contra això no hi anam; qualsevol costum de Mallorca, qualsevol, com aquest costum eivissenc. Estam parlant, vostè Sra. Munar, només acaba d'arribar, Sra. Munar, vostè...

(Rialles i remor de veus a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí Tur, vagi acabant, per favor, i se ceneixi a la qüestió perquè si ha d'explicar tot el que hem parlat a la Sra. Munar.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, vaig acabant, deixi'm dirigir-me a..., sí, no, només li volia a la Sra. Munar que, clar, com ella arriba a l'hora de votar doncs no se n'assabenta.

Sr. President, jo només esperava que arribàs vostè perquè aquí només hi ha hagut en un moment tres diputats d'Eivissa, tots els de Mallorca se'n havien anat, un de Menorca n'hi havia, tots havien fugit, i curiosament aquesta ordre ha emanat de Mallorca, una cosa d'Eivissa, que si haguéssim tengut autonomia eivissenca per a aquest tema això no hauria passat. És una llàstima, Sr. President, que no hagués exercit vostè el seu dret aquí a imposar una cosa que no té cap mal, que hem perdut el temps miserablement amb un desig que jo tenia que aquest costum eivissenc es pogués continuar. I només una paraula cap a una estimada companya del Grup Popular, quan entràvem aquí, doncs em diu: Joan, hauré de venir a Eivissa i amb uns binocles mirar les cabres d'Es Vedrà. Jo li dic, senyora companya del Partit Popular, que les cabres d'Es Vedrà les tornarà a veure. Ara les volen retirar, els propietaris no les retiraran, hi haurà d'anar la Sra. Consellera i el grup de directors generals i allà fer fora les cabres i quedar-se ells com a *la reserva verde de Mallorca en Ibiza*, hauran de venir allà *la reserva verde* aquí la seva taca per a sempre. Ells volen fer retirar les cabres...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí Tur, vagi acabant per favor.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, Sr. President. I les mataran segurament perquè vostè no és capaç d'agafar-les, però el Partit Popular tornarà a posar-hi les cabres, en contra de la voluntat dels *(pausa)* diputats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Tur, per la seva intervenció en torn de contradiccions. I assumpte suficientment debatut, segons

determina el Reglament, les senyores i senyors diputats poden procedir a votar la moció.

Resultat de la votació: vots favorables, 25; vots en contra, 30. En conseqüència, queda rebutjada la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular,...

(Remor de veus)

(Pausa)

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Jo comprenc que es carreguin les cabres, però no aquest aparell que hi ha aquí, que està boicotejat, jo he pitjat el botó i no ha votat.

(Remor de veus)

Que es repeteixi la votació.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí Tur, jo crec que no hi hauria inconvenient en donar per bo, encara que la votació és la que ha estat, que l'aparell no funciona -ho farem revisar als serveis tècnics immediatament-, però no és un motiu fonamental, ja que la votació el resultat és clar, hi ha cinc vots, quatre vots de diferència entre uns i altres, de repetir la votació. Ara, si és una qüestió imprescindible que hagi de crear un incident.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, sí, és una qüestió de principis, i tant.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, doncs aquesta presidència, perquè no hi hagi incidents per una qüestió tan simple, com repetir la votació, que són deu segons, demanaria a les senyores i senyors diputats que tornin votar, i a partir d'ara poden iniciar la votació.

Bé, aleshores, ja que no funciona el seu aparell, repetirem la votació pel sistema tradicional.

Les senyores i senyors diputats que estiguin a favor de la proposta que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 26 vots a favor; 30, en contra. En conseqüència, queda rebutjada la moció 3048, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a buscar cabres al Vedrà a l'illa d'Eivissa.

I aquesta presidència precintará el seu aparell i el farà revisar als serveis tècnics immediatament, per si de cas hi ha algun error en el *chisme*.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 1830/02, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista, relativa a suport a la campanya per a l'accés als medicaments essencials.

Darrer punt de l'ordre del dia, Proposició no de llei 1830, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a suport a la campanya per a l'accés als medicaments essencials. Per defensar la proposició no de llei, té la paraula el diputat Sr. Miquel Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Segurament aquest debat no sigui tan mogut com els debats anteriors, però sincerament crec que no perquè sigui un tema menor, sinó que és un tema d'una gran importància, almanco així ho considerem des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista. Com tots vostès sabran, ja fa més de dos anys que l'organització internacional Metges sense Fronteres, juntament amb altres ONG, estan treballant en una campanya a favor de l'accés als medicaments essencials. L'objectiu d'aquesta campanya és permetre que la població de països pobres, que moltes vegades moren o pateixen malalties cròniques, fàcilment tractables pels ciutadans del primer món, perquè aquests ciutadans, com dic, puguin tenir accés a aquells medicaments imprescindibles, ja que en aquests moments uns 2.000 milions de persones pateixen les greus conseqüències de la inaccessibilitat a aquests medicaments.

L'accés als medicaments essencials és un dels drets humans bàsics que, massa sovint, es nega als habitants dels països pobres, basta tenir en compte que un terç de la població mundial no hi té accés i que en algunes regions d'Àfrica o d'Àsia aquesta mancança afecta més del 50% dels seus habitants. A pesar que els avanços sanitaris dels darrers temps han permès un augment substancial a l'esperança de vida, que s'han pogut eradicar malalties que en el passat havien costat la vida a moltes persones; a pesar que actualment malalties que fins fa poc eren letals, com la tuberculosi o la SIDA, són tractables, milions de persones dels països pobres del món emmalalteixen o moren per no poder accedir a aquests medicaments essencials, en alguns casos perquè les medicines són massa cares, i en altres, perquè els laboratoris farmacèutics no les investiguen o fabriquen per manca de rendibilitat econòmica.

L'accés als medicaments essencials és cada vegada més difícil per una bona part de la població mundial, dones, infants i homes moren de SIDA, tuberculosi, malària, malaltia del son o

d'altres, a pesar que hi ha tractaments efectius per a aquestes malalties. Al 90% dels problemes sanitaris més greus del món només es dedica un 10% de la despesa global d'investigació. Entre diversos factors que incideixen sobre la disponibilitat dels medicaments hi ha la manca de producció, si no hi ha negoci no es produeixen. L'absència d'investigació, només s'investiguen els medicaments que es poden col·locar fàcilment en els mercats dels països més rics, i els preus prohibitius per a la major part de la població mundial. Aquests factors estan lligats a la desídia dels poders públics internacionals, que vetllen més per establir normes de comerç que afavoreixin els productors i distribuïdors de medicaments que no per assegurar l'accés de tota la població. També els estats que dicten normes proteccionistes per a la indústria farmacèutica, i tot això juntament amb el debilitament del mandat de l'Organització Mundial de la Salut.

Només unes dades per il·lustrar una mica la situació actual i veure de quina manera tan diferent s'investiga sobre medicaments destinats a persones del nord industrialitzat, i com s'abandona la que fa referència a països pobres del sud. Tan sols un 0,2 del pressupost global de la investigació farmacèutica s'inverteix en malalties diarrèiques, respiratòries agudes i tuberculosi, responsable del 18% de les morts a tot el món; dels 1.393 medicaments nous apareguts al mercat entre 1975 i 1999, només 13, és a dir, un 1% eren específics per a tractar malalties tropicals i infeccions, a més la meitat d'aquests ni tan sols sorgiren com a conseqüència d'investigacions directes, sinó que eren simples derivacions de la investigació veterinària.

Per veure com són d'extraordinàriament cars alguns medicaments per a aquelles persones que viuen en països pobres, n'hi ha prou amb algunes comparacions. Si a Europa el tractament de la pneumònia a base d'antibiòtics representa l'equivalent a dues o tres hores de salari, en alguns països d'Àfrica pot representar tot el salari d'un mes. La manca d'accés a medicaments essencials per a malalties transmissibles provoca la mort cada any de 17 milions de persones. No obstant aquest fet, els propietaris del negoci de producció de fàrmacs no dubten a posar entrebancs a investigacions independents sobre malalties com la malària o la producció a preus molt més reduïts de medicaments necessaris per al tractament de la SIDA. En relació a aquesta malaltia la situació és especialment escandalosa, s'ha demostrat que es poden fabricar medicaments que poden substituir amb eficàcia, el conegut com a còctel anti SIDA, per un preu inferior al 10% del cost habitual d'aquest fàrmac. Mentre que a Europa i la resta de països rics del món la SIDA s'està convertint en una mena de malaltia crònica, que tractada convenientment permet una qualitat de vida prou acceptable, a bona part de l'Àfrica milions de persones segueixen infectant-se per manca d'informació, mesures preventives, però també emmalalteixen i moren sense cap classe de tractament mèdic. Davant d'aquesta situació hi ha alternatives com que els països menys desenvolupats puguin fabricar medicaments, fins i tot, sense el consentiment dels titulars de les patents, és allò que es coneix com a llicència obligatòria. La situació de l'accés als medicaments essencials no és més que un exemple de la injustícia que provoca el repartiment absolutament desigual de les riqueses del planeta,

degut a un sistema econòmic mundial que condemna la pobresa a més de la meitat de la població, però n'és un dels seus exemples més sagnants.

Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista som molt conscients que s'han de canviar moltes més coses per eliminar, o almenys reduir les grans diferències entre les poblacions dels diversos països. És necessari un nou ordre econòmic mundial, és necessari augmentar molt substancialment la col·laboració per al desenvolupament i és necessari també reduir despesa militar i renunciar a polítiques d'imposició, de guerra i entrar en polítiques de col·laboració per construir un món més solidari, amb menys injustícies com el que nosaltres voldríem, s'han de donar passes en molts de sentits, la que proposam avui aquí és una petita passa, però és una passa en la bona direcció. Per tant, esperam comptar amb el suport de tots els grups parlamentaris d'aquest Parlament. És una proposta per instar els estats perquè, en coordinació amb l'Organització Mundial de la Salut, actuïn sobre la producció de medicaments de tal manera que no s'abandoni per raons econòmiques la producció dels que siguin necessaris, perquè s'inverteixi més en investigació i desenvolupament de nous medicaments i perquè s'estableixi una política de diferenciació de preus que permeti que siguin assequibles per als habitants dels països més pobres.

Per altra part dona suport a la campanya organitzada per Metges sense Fronteres a favor de l'accés de tota la població mundials als medicaments essencials i per altra banda, insta el Govern espanyol, he de dir que tenia encara més sentit quan la presentàrem fa uns mesos quan la presidència de la Unió Europea estava en mans del Govern espanyol, però segueix sent igualment vàlida, insta el Govern espanyol a impulsar dins la Unió Europea els programes de lluita contra les principals malalties transmissibles en el marc del programa europeu de la reducció de la pobresa.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Esperam comptar amb el suport unànim de tots els grups parlamentaris.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Alorda en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Crec que els arguments que s'han donat, completament subscrits per part del nostre grup, ens estalviaran de repetir-los, felicitar el grup proposant aquesta iniciativa certament imprescindible que ens solidaritzem amb aquesta situació a nivell mundial i que tots els drets humans siguin respectats, independentment del desenvolupament del país, independentment de la riquesa personal o de les conveniències de la indústria. Per tant, amb aquesta "caoda" que indiscutiblement hem de tenir i com a occidentals i europeus, francament tenim pocs motius d'orgull del compromís que hem assumit històricament encara per redreçar la situació del planeta, creim que iniciatives com aquesta

apunten en la línia correcta i hi hauríem de posar més èmfasi perquè realment tirassin endavant. Confiem també, com ha dit el ponent, que serà un acord unànim de la cambra, que aquesta sigui una empena que es doni com a europeus en aquest compromís i aquesta campanya que ha duit a terme Metges sense Fronteres i creim que és bo que ens solidaritzem amb aquesta feina, que fa anys que duen a terme en concret en aquesta campanya i amb la implicació personal de col·lectius importants per aconseguir aportar un poc més de justícia en el món.

Per tant, tot el suport i voldríem que fos una simple declaració de principis sinó que realment arribés a bon port. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Gascón en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Socialista donarem suport a la proposició no de llei d'Esquerra Unida sobre la campanya de Metges sense Fronteres per a l'accés als medicaments essencials. Deia l'altre dia a l'Escola de Salut Pública de Menorca el professor Kawachi de l'Escola de Salut de Harvard, deia que els països pobres paguen dues vegades per les conseqüències d'una malaltia, per una banda perden vides i per altra pateixen el desemparament i la negligència dels països occidentals que no intervenen de manera correcta.

Jo no vull insistir en les dades que ha donat el Sr. Ramon, només recordar que una tercera part de la població que són uns 2.000 milions d'habitants no tenen accés als medicaments essencials i dir també que fins a 17 milions de persones moren cada any per culpa de malalties transmissibles. Mentre que el primer món disposa de tractaments per a moltes noves malalties, en el tercer món no tenen ni per curar una pneumònia o una tuberculosi. Nosaltres tenim avanços per curar, si s'arriba a temps, a curar la calvície, jo no hi vaig arribar a temps, però a Amèrica llatina, per exemple, fins a 18 milions de persones tenen la malaltia de *chagas* i des de l'any 70 no s'està investigant cap medicament que curi aquesta malaltia, quan sabem que els que hi ha no són efectius. És evident, per a nosaltres, que els laboratoris farmacèutics no tenen cap interès en investigar medicaments capaços de curar malalties tropicals i algunes altres desaparegudes, o quasi desaparegudes al nostre món. És evident que no tenen interès, perquè allà on són necessaris no els poden pagar i els laboratoris són privats.

Per tant, la culpa, si hi ha alguna culpa, que jo pens que sí, no és dels laboratoris, sinó dels estats que no han legislat mai cap norma que protegeixi els més desfavorits. Cada dia hi ha fusions de laboratoris, fa 20 anys hi havia fins a 20 laboratoris mitjos i ara podem comptar amb una mà els laboratoris que existeixen i que són multinacionals molt potents i clar ells no tenen interès en fabricar medicaments, molts d'ells molt barats i per tant, són les autoritats sanitàries dels estats les que han de

corregir aquesta desigualtat, probablement la més greu entre els pobres i els rics, que és el dret a la vida. És evident que si malalties com la malària la patíssim els països rics, la resposta seria diferent, existeix una negligència per part de les autoritats sanitàries davant aquesta problemàtica, només recentment l'OMS ha fet algunes passes per evitar aquesta desigualtat, condonar part de la deute externa i abaratir els tractaments, com ha dit el Sr. Ramon, per combatre la SIDA. Resulta claríssim que la globalització que diuen que havia de corregir les desigualtats, el que ha fet de moment és augmentar-les, la globalització hauria de fonamentar-se en posar-se en contacte els països més pobres per millorar els intercanvis, però les regles de joc les han posat els rics. L'Organització Mundial del Comerç ha imposat històricament als països pobres moltes exigències i a canvi aquests han recollit molts pocs beneficis.

Són els estats els que han d'aturar aquestes desigualtats, la història ens demostra que després de grans períodes de desigualtat s'arriba a un final, recordem el final del segle XIX i els anys immediatament anteriors a la gran depressió del segle XX, aquests períodes de desequilibri tan marcat van acabar perquè la societat es va rebel·lar contra ells, reunions com la de Johannesburg i les protestes que va portar són un indicador que hi ha una reacció molt forta i que no podem empitjorar gaire més. Serà la societat, si no ho fan els estats, la que haurà de solucionar-ho.

Per açò, el Grup Socialista donarà suport a la proposició no de llei d'Esquerra Unida, pensam que serà per unanimitat, per donar suport a la campanya dels Metges sense Fronteres i instar l'Estat espanyol que doni suport al programa a la Unió Europea per tal d'accelerar la lluita contra les malalties transmissibles.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón en nom del Grup Socialista. El Sr. Fiol en nom del Grup Popular té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc vull agrair aquí la presència de la Dra. Carmen Sánchez Contador i Teresa González de Metges sense Fronteres, també els documents que ens ha fet arribar, crec que a tots els grups, la Dra. Galmés i el Dr. Abellón i aprofitar aquesta ocasió també per d'alguna manera que la cambra reti homenatge a l'esforç que aquesta ONG Metges sense Fronteres fa contínuament intentant col·laborar amb la gent més necessitada i molt especialment aquesta campanya que avui el Grup Esquerra Unida ha proposat i que nosaltres, ja li dic, donarem suport, respecte a l'accés als medicaments essencials. Jo crec que és important que quedi constància en aquest Parlament, estic segur que és el sentiment de tots els grups, el nostre suport a aquesta ONG.

Naturalment jo voldria començar, perquè a més discreparé d'alguns dels diagnòstics que s'han fet, tot i que votem a

favor, voldria començar recordant que els pocs diputats que ahir tenguérem ocasió i temps per venir a escoltar el Sr. Xavier Trias, vàrem poder seguir amb ell una cosa que és ben interessant i és l'evolució de la sanitat aquests darrers 20 anys a Espanya i a més em va fer reflexionar un poc sobre un reportatge que aquest cap de setmana publicava *El País* sobre Catalunya durant els darrers 20 anys i contava en la part relativa a la sanitat com estava la sanitat fa 20 anys a Espanya i concretament a Catalunya, les Illes Balears també naturalment, i com està ara i de quina manera s'ha evolucionat i a més sortia a escena el Dr. Bonnin tan famós en els darrers temps, que havia fet el primer trasplantament de cor, o havia participat en el primer trasplantament de cor que es va fer a Catalunya i d'alguna manera també el Dr. Trias ahir va fer una reflexió respecte a com havia evolucionat de bé aquest tema en el conjunt d'Espanya, particularment a Catalunya i també va fer una reflexió a com s'han ampliat les diferències dels països industrialitzats, rics, respecte el tercer món.

Jo crec que d'alguna manera el Sr. Gascón ho ha dit molt clarament, s'ha tocat fons, és a dir, jo crec que la percepció que es té des d'occident, mitjançant les protestes, les mobilitzacions és d'alguna manera la visualització que s'ha tocat fons en determinats temes, en temes de malalties infectocontagioses, els números que s'han comentat aquí i que són plenament certs i que realment fan por d'una manera important i desborden les pitjors previsions, per exemple malalties associades al VIH i la SIDA, ressorgiment de la tuberculosi a tots aquests països i altres malalties pròpies d'aquests països tropicals i naturalment això fa que els països occidentals i naturalment la Unió Europea si pretén tenir un paper de lideratge en el món ha de potenciar i impulsar aquests projectes que permetin, no només ajudar econòmicament aquests països, sinó també habilitar fons per a la investigació, fons per la investigació urgent de medicaments que curin malalties poc investigades respecte a les quals s'hi dediquen pocs esforços. I també, aquí discrep un poc amb algunes coses que s'han dit i volia aprofitar el fet que estiguem a un Parlament per poder subratllar-ho, encara que sigui breument, la meua percepció que el problema no només està en el laboratori, no només està en la investigació. Els laboratoris dediquen nombrosos esforços a la investigació, esforços econòmics que naturalment són importants i que necessiten molt de temps per dur-se a terme i són realment molt costosos.

Llavors té certa lògica dins el món de mercat allà on ens movem, que els processos d'amortització d'aquestes inversions estiguin lligats a l'existència d'unes patents i jo crec que qui creu mínimament en una economia de mercat ha d'entendre això, cosa distinta és que els poders públics puguin impulsar la inexistència de determinades patents, la creació de patents més limitades en el període del temps, no de 20 anys, no de 10 anys, sinó patents realment més breus i que també col·laborin a finançar els laboratoris en la investigació del tractament d'aquestes malalties. Jo crec que tots hem conegut situacions importants en la investigació que ens fan preveure que es puguin vertaderament millorar aquesta situació. Però vull afegir, en el meu parer, no només és una responsabilitat dels laboratoris, sinó que també és una responsabilitat dels polítics, no només de la Unió Europea que vulguin tenir aquella (...), sinó també dels polítics que dirigeixen aquests països en vies

de desenvolupament o subdesenvolupats, que naturalment han d'instal·lar entre les seves prioritats les polítiques sanitàries, perquè si es fan esforços a nivell de països industrials, si es fan esforços a nivell de laboratoris, a nivell d'investigació i si es finança cada vegada més i millor aquests programes, però la resposta política d'aquests països, a través dels seus dirigents polítics no és de cooperar sinó que tenen altres prioritats que no són certament sanitàries, realment els esforços que pugui fer occident són limitats.

És necessari també que els països, fruit de la descolonització, abandonin aquestes lluites a vegades tribals que encara mantenen i compreguin que les prioritats han d'estar en el món de la sanitat, que les inversions han de ser per millorar les infraestructures sanitàries, que no basta només tenir millor medicació si no es tenen millors infraestructures per aplicar aquesta medicació. Però bé, aquesta és una lleugera discrepància del plantejament que el diputat Sr. Ramon ha fet en el començament, però en qualsevol cas com ja he dit al principi, el Grup Popular dona complet suport a aquesta moció i anima que Metges sense Fronteres continuï amb els seus esforços arreu del món per millorar la sanitat de la gent més necessitada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol per la seva intervenció en nom del Grup Popular. No hi ha torn de contradiccions ja que no ha estat contradit el ponent. Per tant, demanaria a la cambra si s'entén aprovada per unanimitat la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista relativa a suport a la campanya per a l'accés a medicaments essencials. S'aprova per unanimitat? Queda aprovada.

I amb això senyores i senyors diputats hem acabat la sessió. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma